

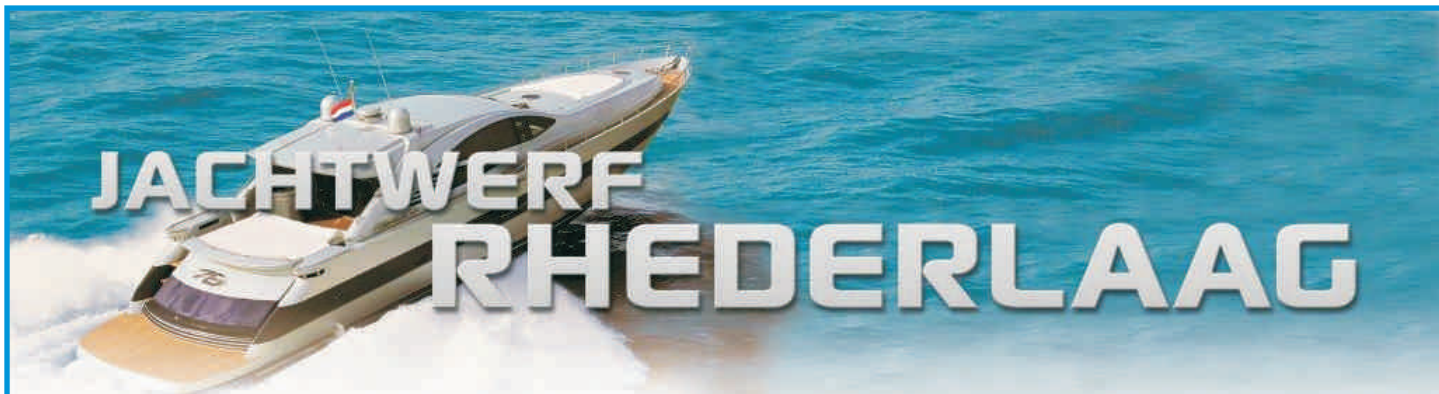

STEIGERNIEUWS

Jubileumuitgave Voorjaar 2015

Watersportvereniging De Engel

TOTAALSERVICE voor uw schip

Reparatie
Verkoop

Schilderwerk
Onderhoud

Boeg/hekschroeven
Winterstalling

Jachtwerf Rhederlaag wenst u een goed en zonnig vaarseizoen toe.

Wij zijn gespecialiseerd in het zandstralen, spuiten en aflakken van uw gehele schip.

Wij verkopen binnen- en buitenboordmotoren (dealer Mercury) en onderhouden alle merken binnen- en buitenboordmotoren.

Wij maken uw schip manoeuvreerbaar.
Vraag nu geheel vrijblijvend een prijsopgave voor het inbouwen van een boeg- en/of hekschroef aan.

U kunt bij ons terecht voor binnen- en buitenstalling.

www.jachtwerfrhederlaag.nl

JACHTWERF RHEDERLAAG

Rhedenseveerweg 1

6987 EC Giesbeek

T: 0313 - 63 25 61

M: 06 - 20 44 89 69

info@jachtwerfrhederlaag.nl

Steigernieuws

JAARGANG 37

VOORJAAR 2015

JUBILEUMNUMMER 1975 - 2015

Wat staat waar?

Foto voorpagina: de haven bij De Meteor	
Infopagina	4
Van de voorzitter	5
Van de jubileumcommissie	6
Van de havenmeester	7
Even voorstellen	7
Nieuws over de Website	9
Ereleden	10
Jan de Jong	12
Van de jeugdcommissie	13

Uit HET STEIGERNIEUWS 1975-2000 en 2000-2015:	
De geboorte van een haven, uit niets geboren	16
Het magazijn	17
Een globaal overzicht: 1975-2000 en 2000-2015	18
Het gaat goed in Nederland... (1999)	20
Jubileumboom	21
De secretaris van de havencommissie vertelt...	21
De werkers waren 'vechters'	22
Inspuiten van de steigerpalen	24
De trekkerloods	25
De nieuwe voorzitter stelt zich voor	26
Interview met onze erevoorzitter Huug Mooiman	27
Een oude foto	29
Uitdagingen genoeg bij WSV De Engel	30

Opgesloten	31
Scheepswerf De Vlijt, Fa H. en J. de Vries, Aalsmeer	32
Het leek een klusje...	35
Schipbreuk	39
Vaartocht zomer 2014 met Dana en Kluit (deel 3, slot)	41

Redactioneel

Dit nummer van Steigernieuws komt wat later uit dan gebruikelijk, omdat we de informatie over de feestelijke viering van het 40-jarige jubileum van WSV De Engel nog wilden meenemen.

Midden in dit nummer treft u een katern aan dat grotendeels bestaat uit artikelen uit het vorige jubileumnummer, dat eind 1999 uitkwam. Dat was nog in zwart-wit, maar gelukkig vonden we nog een aantal foto's terug die we nu in kleur afdrucken.

Als je de verhalen uit die eerste 25 jaar leest krijg je opnieuw respect voor de werkers en plannenmakers van die tijd, die de haven opbouwden tot wat hij nu is. In vergelijking met die enorme klus is alles wat we nu doen eigenlijk alleen maar op het behoud van de haven gericht.

De tijd gaat verder, dus u treft ook verhalen van nu aan in dit nummer. Wij wensen u veel leesplezier.

Inge, Jan, Peter en Kees.

Het Steigernieuws verschijnt eind maart, juni, september en december. Kopij kan worden aangeleverd bij de leden van het redactieteam tot uiterlijk de 10^e van deze maanden. Teksten zo mogelijk aanleveren in Word en beeldmateriaal in JPG. Origineel beeldmateriaal kan desgewenst door de opmaakredactie worden gedigitaliseerd. De redactie heeft het recht redactionele wijzigingen of bekortingen aan te brengen in de aangeleverde kopij. Bijdragen moeten voorzien zijn van de naam van de auteur of de commissie, die de bijdrage aanlevert. Het accepteren van een bijdrage is geen garantie voor plaatsing in een bepaald nummer. Van geweigerde bijdragen zal de inzender op de hoogte worden gebracht. De schrijver is verantwoordelijk voor de mening die in de bijdrage wordt weergegeven. Deze mening is niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of het bestuur van Watersportvereniging De Engel, of daarmee in overeenstemming. Mochten personen, instanties of bedrijven van mening zijn schade te hebben geleden ten gevolge van een publicatie, dan zal WSV De Engel geen vergoedingen verstrekken. Aangeboden bijdragen en beeldmateriaal moeten vrij zijn van auteursrecht. Watersportvereniging De Engel zal geen auteursrecht vergoeden.

Informatiepagina

Ereleden: D. Agelink, H.P. Mooiman †

Secretariaat WSV De Engel: Steegse Haven 1, 6991 GZ, Rheden

Bestuur:

Voorzitter: Joop Berendsen, Parkweg 17b 6994 CM De Steeg 026 4955065
voorzitter@wsvdeengel.nl

Secretaris: Alwine Berger, Middellaan 10 6881 RP Velp 06 12157473
secretaris@wsvdeengel.nl

Penningmeester: Theo Weimar, Croydonplein 362 6831 LL Arnhem 06 54680539
penningmeester@wsvdeengel.nl

Bankrekening WSV de Engel: NL47 RABO 0147 8082 94

Bestuurslid: Ben Poelen, Industrielaan 37 6951 KD Dieren 0313 421596
bestuur@wsvdeengel.nl

Bestuurslid: Henk Wuestman, J.P. Coenstraat 29 6991 BX Rheden 026 4951751
bestuur@wsvdeengel.nl

Bestuurslid: Herman Thiadens, Talingsingel 41 6883 CT Velp 06 50449594
bestuur@wsvdeengel.nl

Activiteitencommissie:

activiteiten@wsvdeengel.nl

Theo van Mierlo
Yvonne Gielis

06 57336136
026 4955588

Redactiecommissie:

steigernieuws@wsvdeengel.nl

Inge Kroonsberg
Jan Huisman
Peter Visser

026 4953981
026 4952768
026 3620172

Advertenties: Kees Lammers

info@creatievepartner.nl

026 4952938

Websitebeheer: www.wsvdeengel.nl

Beheerder: Jos van den Houten www.webbeheer@wsvdeengel.nl

Backup: Herman Thiadens www.webbeheer@wsvdeengel.nl

Coördinator/werkvoorbereider zelfwerkzaamheid:

Henk Wuestman coordinator-havenwerk@wsvdeengel.nl 026 4951751
06 51361101

Clubhuiscommissie:

Bert en Nel Prak clubhuis@wsvdeengel.nl 0313 422370

Havenmeesters en gebruik kraan:

1^e Hans Kramer, 2^e Harm Panneman Telefoon havenmeesters: 06 23821329
havenmeester@wsvdeengel.nl

Jeuqdcmissie:

jeugd@wsvdeengel.nl

Wim Lingeman
Nico Veen
Jort Wuestman

06 51122498
06 23086350

Van de voorzitter

Beste verenigingsgenoten,

Een grote groep enthousiaste mensen met een sterke hang naar het water heeft 40 jaar geleden de koppen bij elkaar gestoken. Ze waren in de kracht van hun leven. Ze hadden een stout plan. Ze zeiden tegen elkaar: "We gaan een haven bouwen voor onze jachten!" Velen hadden toen nog niet eens een schip, maar droomden ervan om er een te hebben. Velen waren nog met hun eerste bootje bezig. Nu zouden we meewarig kijken naar die bootjes, maar toen waren ze er dolblij mee.

Onder de bezielende leiding van een paar grote inspirators lukte het om een heuse haven uit de modder te trekken.

Het is heel bijzonder om in een haven te liggen waar je zelf bloed, zweet en tranen in hebt zitten. Dat scheidt een heel hechte band. Tussen de leden onderling, maar ook met het havencomplex. Het werd echt "Onze Haven".

Veel van de pioniers zijn nog steeds lid en voelen deze bloedband met De Engel nog vurig.

In het Steigernieuws dat nu voor u ligt wordt uitgebreid teruggekeken naar hoe dat de afgelopen 40 jaar allemaal gegaan is. Ik ben te kort lid en ga dus geen verhalen uit het verleden vertellen. Dat doen degenen die het meegemaakt hebben.

Iedereen van harte gefeliciteerd met het 40-jarige bestaan van De Engel.

Onze haven ligt er tiptop bij. En als er dingen zijn die verbeterd moeten worden dan lukt het tot nu toe om daar uitvoering aan te geven. Die enthousiaste ploeg van 40 jaar geleden is er voor een goed deel nog. Zij zijn nog steeds een belangrijke drijvende kracht om de haven in stand te houden.

Het is een geweldige prestatie dat we het steeds volhouden.

Maar resultaten in het verleden zijn geen garantie voor de toekomst
Er is een tendens in Nederland dat het wat minder gaat met jachthavens.

Leegloop en verval is hier en daar te zien. Gelukkig niet bij ons, of wel? En blijft dat zo?

Ik wil hieronder wat tendensen beschrijven die ik denk te signaleren in watersportland.

Het bezitten van een jacht en het maken van grotere meerdaagse tochten is iets wat bij ons veel door gepensioneerden gedaan wordt. Zij hebben de tijd, het geld en de belangstelling daarvoor. Maar het lijkt of deze groep niet wordt aangevuld, terwijl er wel af en toe iemand afvalt.

Er is een grote groep werkende mensen die helemaal geen tijd hebben voor lange tochten. Je ziet dat deze groep vaak best het water op wil, maar het moet sneller en korter. Zij varen met snelle boten en gaan vaak niet te ver weg. Het is zeer de vraag of deze groep met het verstrijken van hun jaren over zal stappen naar jachten. Ze zijn gewend aan de enorme verscheidenheid die het moderne leven biedt. Aandacht dus voor deze dagrecreanten. Zij zijn ook vaak te druk voor grote betrokkenheid bij de vereniging. Moeten we dat niet gewoon leren accepteren? Moeten we dan niet werken aan formules om daar rechtvaardig mee om te gaan, zodat niet een kleine groep al het werk van de hele haven doet?

Ik zie steeds meer vissers op het water en boten die speciaal zijn aangeschaft om te gaan vissen. De schepen die zij gebruiken zijn vaak klein en simpel. Met een roeiboort en een buitenboordmotor kom je al een heel eind. Maar ook daar is een tendens naar snellere schepen met heel specifieke

uitrusting aan boord. Af en toe zie je al schepen die heel professioneel zijn. In onze haven is deze groep nog niet echt goed vertegenwoordigd, terwijl onze haven wel op prima viswater ligt. Ik pleit voor aandacht voor onze haven als uitvalsbasis voor vissers. Als er leden zijn die een visboot hebben: Laat van je horen. Wat kan er verbeterd worden? Is het misschien een idee om "Visvereniging De Engel" binnen onze vereniging op te zetten? Voor de meesten van ons is vissen behoorlijk onbekend.

Afwezig als lid van De Engel is de jeugd. Jongelui zijn maar moeilijk te binden. Ze willen gewoon spelen en leeftijdgenoten ontmoeten. Ze moeten nog de wijde wereld verkennen. Meestal worden ze tot watersport geïnspireerd door hun ouders. Ze hebben nog geen geld om een boot te kopen. Het eerste bootje voor een jeugdige is vaak een roeiboot of rubberbootje met klein motortje, een kano of zeilbootje. Beschikbaar gesteld door pa en ma, of opa en oma. Maar misschien kunnen we toch wat meer voor ze betekenen. We hebben een mooi jeugdzeilprogramma binnen onze vereniging, maar nadat ze hun zeildiploma gehaald hebben verdwijnen ze uit zicht. Haal binnen die jeugd! Laten we proberen ze te binden. We hebben een prachtig zwemstrandje. Een drijvend eigen clubhuis is heel spannend voor jeugdleden. Een soort hangplek voor jongeren. Daar is, denk ik, wel behoefte aan. Misschien kunnen we ze goedkoop "jeugdlid" maken. De jongelui het gevoel geven dat ze een eigen plek hebben en ondertussen houden we een oogje in het zeil.

Willen we in de toekomst de haven en onze vereniging levend houden, dan moeten we over dit soort dingen nadenken. Doen we het goed, dan halen we de 50 jaar ook wel.

Maar laten we eerst gaan genieten van het succes van onze vereniging tot nu toe. Dat doen we door middel van een groot jubileumfeest. De laatste maanden is een grote groep leden erg druk geweest met organiseren van het 40-jarig jubileumfeest. De haven

heeft een extra poetsbeurt gekregen. Laat je verrassen door wat de jubileumcommissie voor ons heeft georganiseerd.

Veel leesplezier met dit speciale jubileumnummer.

Joop

Van de jubileumcommissie

In het weekend van 24 en 25 april bruist het van de activiteiten op onze haven. We vieren ons 40-jarig bestaan, iets wat we niet zomaar voorbij laten gaan. Om dit gebeuren gestalte te geven is er een jubileumcommissie in het leven groepen. Deze club, bestaande uit afvaardigingen uit de bestaande clubhuis-, jeugd-, website-, steigernieuwscommissie, is onder leiding van de activiteitencommissie begin september 2014 enthousiast aan de slag gegaan.

Inmiddels is al veel werk verzet: plannings gemaakt, offertes aan gevraagd, uit te voeren werkzaamheden om het terrein en gebouwen op de haven in topcondities te krijgen, verzamelen van historisch materiaal, lijsten maken voor de uitnodigingen, jubileumuitgave, etc, etc.

Kortom, alles wat nodig is om er een geslaagde receptie en een gezellig feest van te maken. Een ding is zeker, naarmate de zaken steeds meer gestalte krijgen, worden we steeds enthousiaster en krijgen we er meer zin in.

Alles wat er nog ontbreekt, is dat ook alle leden er zin in hebben om er met zijn allen een supergezellig feest van te maken onder het genot van een heerlijke hap en een drankje.

We hopen jullie dat weekend in groten getale te ontmoeten.

Namens de jubileumcommissie,

Theo van Mierlo

Van de havenmeester door Hans Kramer

De winter is voorbij en we kunnen ons weer opmaken voor het nieuwe seizoen. Een enthousiaste groep vrijwilligers heeft de afgelopen periode weer hard gewerkt om onze haven te onderhouden en verbeteren. Door al dat zware werk waren de overalls dusdanig versleten dat ze aan vervanging toe waren, alhoewel ik ook het idee had dat het bij verschillende mannen niet de slijtage, maar meer de gegroeide buikomvang was dat ze de rits niet meer dicht kregen. Ieder kreeg van het bestuur een nieuwe overall die ik mocht uitdelen.

Voor het komend jubileum is er door verschillende leden hard gewerkt om het hele terrein er tiptop uit te laten zien. Het prettig zou zijn als de booteigenaren de steigers er ook netjes laten uitzien en hun schip laten blinken en ontdoen van de winterzeilen. Verschillende leden hebben hun hobby beëindigd waardoor we met een groot aantal lege boxen kwamen te zitten. Gelukkig is er de laatste maanden weer nieuwe aanwas gekomen en zijn bijna al onze plaatsen weer bezet. Rest mij nog allen een mooi vaarseizoen en een behouden vaart te wensen.

Even voorstellen

Schrijf je een keer een paar stukjes voor het Steigernieuws, word je meteen door de redactie van dit prachtige blad ingepalmd om ook deel uit te maken van die club. Dit klinkt wat negatief, maar zo bedoel ik het niet. Het is een van de dingen die ik heb aangegeven om te willen doen bij mijn aanmelding bij De Engel. Komt wel goed uit ook, van beroep ben, was ik neerlandicus, afgestudeerd in algemene taalwetenschap en filologie.

Ik moet zeggen, het redactiewerk is bijzonder plezierig om te doen.

Ik ben Peter Visser, lid sinds 2010 en zeiler. Mijn scheepje is de Alcedo, de catboat waarover ik al eerder geschreven heb. Ook ben ik lid van roeivereniging Jason in Arnhem. Bij het uitkomen van dit blad ben ik inmiddels 65 jaar. Lekker veel tijd dus om met mijn bootje en op de haven door te brengen. Door mijn interesse in techniek en doordat ik graag met mijn handen bezig ben, maak ik inmiddels deel uit van de groep van hijsmeesters en hoop ik binnenkort ook als DWW'er aan het werk te kunnen gaan.

TEGELZETTERSBEDRIJF van der Teems vo

Voor een vrijblijvende offerte
of vakkundig advies:
0313-450997
06-51243313

WWW.TEGELZETBEDRIJFVANDERTEEMS.NL

Zeilmakerij Reparatie Teunissen

Voor al uw bootafdekkingen,
tevens reparatie jachtzeilen.

Nijverheidsstraat 21B, 6987 EN Giesbeek - 0313-632150

www.zeilmakerijteunissen.eu

DE BUITEN ZAAK ZEILMAKERIJ

- bootkappen
- zeilhuiken
- afdekkleden
- parasols
- schaduwdoeken
- verandazeilen
- tevens reparaties

Nijverheidsstraat 21b • Giesbeek • t 0313 844 588
info@debuitenzaak.nl • www.debuitenzaak.nl

TEUNISSEN MARITIEM

VOOR AL UW SCHEEPSELECTRONICA

Uitmaat 1B, 6987 ER Giesbeek - 06-646638360

www.teunissenmaritiem.nl

PANNEKOEKHUIS STRIJLAND

AL MEER DAN
50 JAAR EEN BEGRIP

PANNEKOEKHUIS
STRIJLAND

- * Wij serveren 60 soorten pannenkoeken naar oud-Hollands familierecept en op ambachtelijke wijze bereid
- * Diverse dieet mogelijkheden, zoutloos- lactose- en glutenvrij
- * Airconditioning
- * Onze keuken is 7 dagen per week van 12.00 tot 19.40 uur geopend. Wij sluiten om 20.00 uur.

Onderwets lekker

en betaalbaar

Groenestraat 1 - Rheden - Tel.: 026-4951382

WWW.PANNEKOEKHUISSTRIJLAND.NL

Nieuws over de Website

Het is wel bijzonder om iets over de website te kunnen schrijven in dit jubileumnummer. Misschien is het leuk even terug te kijken op de afgelopen 40 jaar en te bekijken wat er zoal op het gebied van computerontwikkeling heeft plaatsgevonden.

Je kunt je haast niet voorstellen dat de computer in het oprichtingsjaar van onze watersportvereniging voor het grootste deel alleen nog maar zakelijk werd gebruikt. Vaak was speciale kennis nodig om het apparaat te kunnen bedienen. Een geavanceerde methode om in die tijd op een snelle manier gegevens in de computer te krijgen was door gebruik te maken van ponskaarten.

Door Leidse studenten werd in 1977 de Hobby Computer Club (HCC) opgericht waar geïnteresseerden zich konden verenigen. Teleac (de educatieve omroep) speelde op deze nieuwe ontwikkelingen in door eind jaren zeventig computercursussen op de markt te brengen voor particulieren. Ook op verschillende beurzen kon men al dat moois aanschouwen.

De komst van de micro- en later nano-elektronica zorgden al snel voor grote verbeteringen en naarmate de tijd vorderde kwam de computer binnen bereik van 'gewone' consumenten. Ook werden apparaten steeds compacter. Op dit moment is de computertechnologie bijna uit geen enkel elektronisch apparaat meer weg te denken. Van wasmachines, stofzuigers en ovens, tot auto's, vliegtuigen en schepen. En wat te denken van onze mobieltjes,

Tomtoms en Garmins voor navigatie. Stuk voor stuk computers van grote klasse.

Voor de watersport betekenden deze ontwikkelingen dat apparatuur op de markt kwam die behalve handzaam ook betaalbaar werd. Alhoewel, betaalbaar...., zeker in de beginfase moest er heel wat voor worden neergeteld. Tegenwoordig hoeft het financiële aspect geen belemmering meer te zijn. Ook de toepassingsmogelijkheden worden steeds breder. Aan boord zijn ook al heel wat functies computergestuurd. Denk aan besturing, stabilisatie, navigatie, enz.

Wie had kunnen denken dat wij anno 2015 met de laptop of tablet op schoot vanaf ons schip in de Steegse haven de weersverwachting zouden kunnen bekijken? Of varend op de IJssel berichtjes zouden kunnen ontvangen of versturen via de sociale media?

We moeten er maar aan wennen, want de computer, maar zeker ook het internet is niet meer weg te denken. Ook voor en via onze website volgen we de ontwikkelingen op de voet. We hopen dat u hiervan ook gebruik kunt maken.

Rest mij nog u een heel fijn jubileumfeest en een goed vaarseizoen toe te wensen.

Jos van den Houten
Websitebeheerder

Ereleden

door Inge Kroonsberg

Nu het 40-jarig jubileum nadert hebben we ook eens gedacht aan onze oud-leden, namelijk onze ereleden de heer H.P. Mooiman † en de heer D. Agelink. In elk Steigernieuws staan zij bovenaan op de informatiepagina. Na een telefonische afspraak heb ik een bezoek gebracht aan de heer Agelink en aan mevrouw Mooiman. Hieronder leest u hoe het nu met hen gaat en wat hun dierbare herinneringen zijn.

Allereerst de heer Agelink.

De heer Agelink, erelid van onze watersportvereniging, is een krasse man, heeft nog een goede gezondheid en is goed bij stem. Hij hoopt in de maand april zijn 90ste verjaardag te vieren.

Een man van het eerste uur, zo kun je de heer Agelink wel noemen. Onze haven is ontstaan uit een vissteigertje aan de IJssel. Door het verplaatsen van de roeibootjes richting de Meteor is het begin van een haven(tje) tot stand gekomen. Een van die vissers, die werkzaam was bij Rijkswaterstaat, wist wel hoe een en ander aan te pakken dus kon men daar zijn voordeel meedoen. De vissers waren nooit op het idee gekomen een vereniging op te richten. Door dat er steeds meer bootjes bij kwamen, was het zaak een vereniging op te richten en dat werd Watersportvereniging "Rheden", daar was de heer Agelink de eerste voorzitter van.

De eerste steigers werden gebouwd met hout dat afkomstig was uit een oude boerderij. Op de plek waar nu het bedrijf Nedabo gehuisvest is werd toen land opgespoten en is die plek uitgegroeid tot een heuse watersportvereniging.

In de 70-er jaren zijn de watersportverenigingen van Rheden en Dieren samengegaan en

moesten er steigers aangekocht worden. Die werden vanuit Giesbeek naar Rheden gehaald. Later zijn dezelfde steigers met alle beschikbare boten met hulpmotor naar de huidige plek getransporteerd, vele leden waren daarbij aanwezig. Er zijn toen unieke opnames gemaakt door de heer Los. De vereniging heeft een gedigitaliseerde versie hiervan.

Mooie herinneringen heeft de heer Agelink aan de heer Mooiman, toentertijd commandant van de brandweer, die dan in zijn mooie uniform een "bestelling" kwam plaatsen bij o.a. de Meteor.

Niet 1x per maand, maar 2 tot 3 keer per week kwam hij bij de heer Agelink zijn "bestelling" doen, dat kon nog in die tijd.

Zo ook werden er "proef" Stelconplaten geregeld, allemaal voor het goede doel. Ja, Mooiman wist precies waar hij moest zijn, hij was een prima leider.

Tot zijn 60ste jaar heeft de heer Agelink zelf nog een boot gehad. Toen er hartproblemen kwamen liet hij het varen aan zijn zoon over.

De heer Agelink heeft zijn handen zijn hele leven goed laten wapperen, toen en ook nu tijdens zijn verhaal.

Vervolgens mevrouw Mooiman.

Om een bezoek aan mevrouw Mooiman te brengen heb ik eerst contact gezocht met haar dochter Dorine, om te informeren waar ik haar moeder kon bereiken. Na jaren samen met haar man in Rozendaal te hebben gewoond, woont mevrouw Mooiman momenteel in Rhederhof en is rolstoelgebonden.

Mevrouw Mooiman heeft haar man op het water leren kennen, in 1968 zijn ze getrouwd,

zij woonde toen nog in Vlaardingen. Op een gegeven moment ontstond de behoefte aan een vaste ligplaats in de gemeente Rheden. Tot nu toe hadden zij bij de Meteor gelegen en daarvoor tijdelijk in Arnhem. Dat was rond 1970. Na haar verhuizing naar het dorp Velp in de gemeente Rheden ontstond de behoefte aan een eigen vereniging die er in Velp nog niet was. Er werd toen met een aantal

watersporters, die voordelig wilden liggen en niet direct 1000 gulden wilden betalen, een groepje opgericht van ongeveer zes harde werkers om elke zaterdagochtend aan een steiger te werken in de dode arm van de IJssel. Met de heer Mooiman aan het hoofd en later als voorzitter van dat clubje. Uiteindelijk kwam men voor een ligplaats, zelfgebouwd, uit op 400 gulden, doordat er in het begin best veel kosten moesten worden gemaakt, zoals bouwmaterialen voor steigers en één trap ernaar toe. In de beginperiode heeft mevrouw Mooiman de meeste brieven verzonden en het archief beheerd, natuurlijk in samenwerking met de beide verenigingen. Toen de verenigingen groter werden kon men zijn vragen en klachten tijdens speciale vergaderingen waarin dat allemaal besproken werd, naar voren brengen, ook de problemen. Er was namelijk nog geen vergunning door de gemeente verleend; men lag dus in feite illegaal. Men heeft ongeveer vijf jaar illegaal gelegen, men moest ook voor een bepaalde tijd weg zijn. Uiteindelijk is de vergunning afgegeven zo rond 1973.

Ongeveer rond dat tijdstip werden de watersportverenigingen Rheden en Dieren samengevoegd tot één vereniging met de naam watersportvereniging Rheden, met de

nadruk vooral op de zelfwerkzaamheid om de haven er zo goed mogelijk te laten uitzien en het scheelde aanmerkelijk in prijs.

Onder de leden zaten veel mensen die een bepaald vak uitoefenden, waardoor men alleen materiaalkosten had t.b.v. vernieuwing en uitbreiding. In de beginperiode was ir. Jan Hoek voorzitter van de stichting, de heer Mooiman zat in het bestuur, er waren dus twee watersportverenigingen, Rheden en Dieren, die beide lid waren van de stichting. Toen de heer Hoek als voorzitter stopte heeft de heer Mooiman het voorzitterschap overgenomen.

Na enige tijd zo gewerkt te hebben, het was namelijk vrij omslachtig, is in overleg met de beide besturen besloten er één vereniging van te maken onder de naam Watersportvereni-

ging De Engel, welke officieel door de gemeente Rheden is erkend.

Naast het bouwen van de haven werden er, zeker in het begin, pittige vergaderingen gehouden in Ons Huis, naast voorzitter was Mooiman ook penningmeester van de stichting want de centjes waren ook belangrijk! Als er ergens iets gekocht moest worden was altijd zijn eerste vraag: "Wat kost het?" Ook werd huize Mooiman voor vergaderingen ter beschikking gesteld.

Waar het materiaal vandaan kwam en hoe het geregeld werd maakte niet uit, als het technisch maar goed was, daar mocht niet op bezuinigd worden.

Dat het deugdelijk materiaal was blijkt wel uit de loopbrug, deze is tot op de dag van vandaag nog steeds in gebruik.

Dorine kon zich nog het plaatsen van de loopbrug herinneren. Tijdens de bouw is de hele zaak gekanteld en haar vader is daarbij tot tweemaal toe te water geraakt met zijn benen verstrengeld in de kabels. Toen was er nog geen Arbo en dat een en ander goed is afgelopen is nog steeds een wonder. Ja, de heer Mooiman hield wel van water, wel er op maar niet er in!

Voor de oud-leden onder ons gaan we het maar niet over hefkransen op het terrein hebben, want die waren volgens de geleerden ook levensgevaarlijk.

Er werden in de beginjaren diverse instructieavonden gegeven over hoe de dingen aan te pakken, want ook toen waren er diverse leden met kennis van zaken en daar werd natuurlijk dankbaar gebruik van gemaakt, want dat kostte niets!

De heer Mooiman is overleden in 2003.

Tot het laatste toe heeft hij nog gebruikt gemaakt van zijn boot, weliswaar niet zelf varende maar hij kwam er wel, het "even" op de boot zijn was voor hem toen genoeg. Op de vraag aan zijn vrouw en dochter welke herinneringen zij aan die tijd hadden spraken zij als eerste uit; Zaterdag..... havendag !!! daar werd niet van afgeweken. De familie hoefde op die dag niets af te spreken want dat ging niet door, die dag was alleen voor de haven bestemd. Daags ervoor werden er leden gebeld met de vraag om een ladder en/of andere attributen mee te nemen die nodig waren om een klus te klaren.

's Ochtends om 07.00 uur ging de wekker en na even het ochtendkrantje te hebben doorgebladerd ging de heer Mooiman op weg en was om 08.30 uur al op de haven. Mocht

de klus van die zaterdag niet geklaard zijn, dan werd in de week daarop op maandag of dinsdag het werk afgemaakt.

Dorine ging diverse keren mee naar de haven, want de hele zomer woonde de familie Klaassen aan boord samen met hun dochter Ellen. Zij hebben vele uren op het haven-terrein doorgebracht.

Tijdens de zaterdagen werd er na gedane arbeid uitgebreid geluncht. Dorine kan het zich nog goed herinneren, "vette" eieren werden er gebakken, eieren die dreven in het vet!

Het gezin Mooiman ging "meestal" met de boot naar Zeeland want Friesland vond pa maar slotjes varen.

Dorine is nog steeds lid van onze watersportvereniging maar zij en haar man hebben geen boot meer. De boot van haar vader hebben ze nog tot 2007 gebruikt en onderhouden en deze is toen verkocht omdat het klussen etc. teveel werd, zeker nadat haar gezin werd uitgebreid met twee zonen en er geen tijd meer was voor de boot.

De heer Mooiman had hart voor de haven, het moest een haven worden voor de gewone man, dat was de doelstelling, geen eliteclub en zo is het nog steeds.

Al met al kunnen wij allemaal genieten van "onze" haven WSV De Engel, dit dankzij onze ereleden.

Jan de JONG

*** 12 mei 1923 † 1 februari 2007**

Ja, Jan de Jong kan trots zijn.

Al jaren is er 's winters gewerkt aan de steigers van onze haven.

Elke vergadering deed Jan een oproep, "mensen wij moeten met de steigers aan de gang, want het gaat niet goed zo!"

In de periode 2009 tot (verwacht) 2018 worden alle grote drijvers vernieuwd. In de winter van 2014-2015 zijn alle kleine vingersteigers vernieuwd.

Jan kan trots van z'n wolkje naar beneden kijken met een goede sigaar en voor alle DWW'ers een dikke duim.

Ook met "zijn" reddingsbootje van de KNRM kwam het goed, want er wordt nu jaarlijks een mooi bedrag overgemaakt.

Van de jeugdcommissie door Wim Lingeman

Zondag 26 april gaan de zeillessen in de Optimisten weer van start. Dit zal het zevende jaar zijn dat WSV De Engel deze jeugdactiviteit organiseert. Al meer dan 100 kinderen hebben bij ons zeillessen gevolgd. Sommige kinderen vinden het zo leuk dat ze enkele jaren achter elkaar meedoen. Jongere broertjes of zusjes moeten soms wachten tot ze ook 8 jaar zijn voordat ze mee kunnen doen.

Voorgaande jaren hebben we op woensdagavond gelest. Echter, 's avonds gaat de wind vaak liggen en de hoge bomen langs de autoweg namen ons dikwijls alle wind uit de zeilen. Hopelijk waait het rond het middaguur wat constanter. Dit jaar wordt de commissie versterkt door een vader en een opa van de deelnemertjes, zodat we weer voldoende "zeilinstructeurs" hebben. Op het moment dat we dit artikeltje schrijven hebben 15 kinderen zich al ingeschreven voor de zeillessen dit voorjaar. Dat is ook het maximum, we hebben tenslotte maar 10 Optimisten. De jongste zeilertjes kunnen met z'n tweeën in de boot. Ondanks dat de kinderen in bezit moeten zijn van een zwemdiploma en dat tijdens de zeillessen altijd een zwemvest moet worden gedragen, vinden wij het absoluut noodzakelijk dat er voldoende begeleiders zijn. Om de begeleidingsboten en het startvlot te bemannen zijn tenminste 5 zeilinstructeurs nodig en dit gedurende 8 weken.

Dit jaar zal ons team weer uitgebreid worden met twee studenten van de sportopleiding CIOS in Arnhem. Zij komen bij ons stage lopen. Hiervoor hebben we afgelopen winter een erkenning als leerbedrijf aangevraagd en gekregen.

Onze vereniging biedt *introductie*-zeillessen aan. De deelnemende kinderen kunnen kennis maken met de mooie zeilsport en daar plezier aan beleven staat voorop. Hoewel wij het programma van de CWO (commissie watersportopleidingen) in grote lijnen

volgen, zijn we geen erkende zeilschool. Hiervoor zouden we gediplomeerde zeilinstructeurs moeten inhuren. Tevens is het vaarwater bij onze haven niet ideaal. Kinderen die de smaak te pakken hebben gekregen kunnen bijvoorbeeld bij Giesbeek het officiële diploma gaan halen en verder gaan met wedstrijdzeilen.

De kosten voor deelname proberen we laag te houden. Met de cursusgeldten kunnen we de lopende kosten dekken. We zijn blij dat de vereniging geïnvesteerd heeft in de aanschaf van de bootjes.

Alle facetten van het zeilen komen aan bod. Zo wordt geleerd hoe de boot moet worden getuigd en hoe alle onderdelen worden genoemd. Bakboord, Stuurboord, Loeven, Gijpen, Overstag; het zijn allemaal moeilijke begrippen. Een paar vaarregels worden in de theorie besproken en het knopen van lijntjes wordt geoefend. Een van de laatste lessen, als de temperatuur van het water aangenaam is, beoefenen we het recht op zetten van de boot na omslaan. Dit is altijd een leuk spetterfestijn.

De laatste les sluiten we traditioneel af met zeilen op het "grote" water van de Giesse plas. Op de haven vierden we de diploma-uitreiking met een lekker bord patat.

Tijdens het 40-jarig jubileumfeest zult u in de gelegenheid zijn om een video van onze activiteiten te bekijken.

Paul Heebing watersport
 Industrieweg 10 - 6915 SG Lobith
 Tel 0316-542730 Mobiel 06-29538873
 info@heebingwatersport.nl

*** www.heebingwatersport.nl ***

Service - Reparatie - Stalling

Nieuwe motoren voor o.a.:
 Mercruiser, Volvo en Indmar op voorraad

Wij zijn dealer van:

Indmar MARINE SERVICE CENTER

VENEMA

Venema Technisch Bedrijf BV

Simon Stevinweg 17
 6827 BS ARNHEM

026 363 99 61

VenemaTech.nl

Voor al uw watersport benodigdheden

VenemaTech.nl

HET STEIGERNIEUWS

1975 jubileumnummer 2000

Bij het 40-jarig jubileum van de vereniging dat nu voor de deur staat leek het de redactie een goed idee om uit het vorige jubileumnummer van december 1999 enkele artikelen over te nemen. De stukken roepen de herinneringen aan de oprichting van de vereniging en aan de bouw van onze haven weer terug. We hebben wat oude foto's teruggevonden en er hier en daar een actuele foto bijgezet.

De redactie van 2015.

2000 jubileumnummer 2015

WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden
WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen
WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip
WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden
WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen
WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip
WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden
WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen
WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip WSVRheden WSVTussen WalenSchip

De geboorte van een haven, uit niets geboren

Bij een herdenking van een mijlpaal kijk je niet alleen naar wat er bereikt is, maar ook naar het prille begin en de vaak moeizame weg daartussen; een weg die naast rozen ook veel stekels had. De dromen van toen, de werkelijkheid daarvan en de mijlpalen, we roepen ze op in onze herinnering en staan erbij stil. Dat is herdenken in de ruimste zin van het woord. Herdenken dat 25 jaar geleden op de huidige locatie aan de dode Arm van de IJssel, tussen Rheden en De Steeg, er slechts een paar gammele steigertjes in het water tegen een rommelige oever lagen en dat er nu, 25 jaar later, een prachtig havencomplex op die-zelfde plaats is gerealiseerd. Met vooral de zgn. "zelfwerkzaamheid" hebben we met elkaar iets moois tot stand gebracht.

Het ontstaan van onze haven kent een geschiedenis die in 1976 begon. In die tijd was aan het eind van de 'afgesneden' IJsselarm, tegenover de "Meteoor", ongeveer op de plaats waar nu de laadplek van

"Thomassen" is, een zeer bescheiden, enigszins rommelige afmeerplek gecreëerd. Dit jachthaventje was door 'wildgroei' ontstaan, ofschoon er in die tijd al sprake was van een echte vereniging onder de naam WSV "Rheden". Onder het voorzitterschap van de heer Agelink kende deze vereniging een grote bloeitijd. Ook in Dieren was men omstreeks die tijd overgegaan tot het inventariseren van de aldaar wonende watersporters. Dit leidde uiteindelijk tot het ontstaan en de oprichting van WSV "Tussen wal en schip" onder voorzitterschap van de heer Lebbink. Deze vereniging beschikte niet over een eigen thuishaven. Een van de eerste doelstellingen was dan ook om een geschikte havenlocatie te vinden. Inmiddels was de WSV "Rheden" zodanig gegroeid dat het steeds moeilijker werd voor de zand-en grindschepen om bij de Meteoor aan de wal te komen. Het bestuur van de WSV "Rheden" besloot daarom naar een betere locatie uit te kijken. Op dat moment ontstond er ook een stichting en daarin

vormden bestuursleden van beide genoemde watersportverenigingen het bestuur. De stichting had als doelstelling: het vinden en realiseren van een gezamenlijke "Thuishaven". Het vinden en aankopen van land in de noordelijke richting van de dode IJsselarm. Het verkrijgen van de benodigde vergunningen vergde veel tijd en werk. Uiteindelijk resulteerde dit in de aankoop van een stuk land op de huidige plek.

De bouw van de haven begon met het verslepen van de oude steigers (over het water) van de WSV "Rheden" en de WSV "Tussen wal en schip". Al spoedig bleek dat deze steigers lang niet toereikend waren voor de schepen van beide verenigingen. Men moest uitbreiden. Naast het realiseren van een haven had de stichting ook als doelstelling het betaalbaar houden van de ontstane ligplaatsen en alles uit eigen middelen te financieren. Dit hield in dat de leden van de verenigingen wel alles zelf moesten doen. Het begrip "zelfwerkzaamheid" is dan ook heden ten dage een hoog in het vaandel staand begrip. De constructie van twee verenigingen, die beide ligplaatshuurder zijn van dezelfde stichting leidde op den duur tot moeilijkheden. Men besloot dan ook over te gaan tot het oprichten van één vereniging.

De vereniging WSV "De Engel" werd dan ook een feit.

HET MAGAZIJN

Vele jaren hebben enkele oude zeecontainers dienst gedaan als opslagruimte van materialen en gereedschappen. Ze waren niet fraai maar voldeden, totdat het regenwater niet meer buiten te houden was. Onze voorzitter H.P. Mooiman vond het tijd worden voor een beter magazijn c.q. werkplaats. Hij toog naar de gemeente en Rijkswaterstaat om een bouwvergunning aan te vragen. Dat dit niet zonder slag en stoot ging kon hem niet tegenhouden. Inmiddels liet hij alvast een paar tekeningen maken waarmee hij de leden van onze vereniging enthousiast maakte. Een deskundige bouwcommissie was snel gevormd. De kennis van de ex-aannemers C. Liet en J. Krook werd benut om een ingewikkelde fundatie te bedenken. Ondanks het natte winterweer kwam de bouw vlot op gang. B. Prak kon een "oude" magazijnstelling bemachtigen, welke door enkele zeer kranige veteranen, zoals J. te Pest, gesloopt werd, waardoor het materiaal voor spanten wanden en

dakbeschot voor een zacht prijsje beschikbaar kwam. De dakpannen werden bij elkaar gescharreld door de voorzitter, waardoor deze loods voor het overgrote deel uit recycle-materialen zal gaan bestaan. De bouwers, waaronder o.a. H. Panneman, J. v.d. Kraats, J. Huisman, G. Jansen, J. Scholten, G. ten Holt, F. Willems, R. Pol en vele andere leden hebben reeds een fantastisch stuk werk voor de vereniging verzet. We zijn te laat om een "eerste steen" te leggen tijdens het jubileumfeest maar een blijvende herinnering aan de initiatiefnemer zullen we niet vergeten. De vereniging, de genoemde bouwers maar ook alle niet genoemde helpers mogen trots zijn op deze aanwinst en we hopen dat de voltooiing net zo voorspoedig mag verlopen. Hopelijk kunnen we in het najaar het magazijn met werkplaats in gebruik nemen en met ons allen een start maken met het opschonen van de werf.

Foto's uit de collectie van Harm Panneman

Een globaal overzicht

De opbouwperiode: 1970 – 2000

- 1970** Vorming werkgroep, voorzitter Ir. J. Hoek.
- 1971** Gemeente Rheden gaat akkoord met een jachthaven.
- 1973** Overleg met Rijkswaterstaat over vergunning.
- 1975** **3 mei oprichting WSV Tussen wal en 't schip 4 juni oprichting WSV Rheden.**
- 1976** Stichting thuishaven *De Engel* in oprichting.
20 september statuten Stichting *De Engel* gepasseerd.
- 1978-1984** Aanleg steigers van oude transportbuizen als drijvers.
- 1981** Clubgebouw via Chris Liet aangekocht en geplaatst. Deze voormalige directiekeet heeft o.a. gediend als vergaderruimte bij vakantiehôtel de Valkenberg van het Nederlands Rode Kruis.
- 1987-1990** Voorbereidingen bouw van walkraan, sondering en fundatie alles in eigen beheer uitgevoerd, alsmede een Demag-takel van 10 Ton met de benodigde staaldraden, blokken en elektrische voorzieningen.
- 1989** Samengaan *WSV Rheden* met *WSV Tussen wal en 't schip* om verder te gaan als *WSV 'De Engel'*.
- 1991** Opheffing Stichting Thuishaven *'De Engel'* tijdens ALV.
Walkraan voorzien van 2e Demag-takel van 5 ton en elektra aangepast.
- 1992** Samenstellen van een bouwcommissie als voorbereiding nieuw clubgebouw.
- 1993** Na extreem hoog water extra deel op steigerpalen gelast.
- 1994** Aanvang met werkzaamheden voor het nieuwe clubgebouw. De fundering en riolering zijn door eigen leden uitgevoerd, het metselwerk is door een aannemer uitgevoerd. De rest van de werkzaamheden is in eigen beheer uitgevoerd, zoals de staalconstructie van het zeskant inclusief dakplaten en dakbedekking en verder de elektra, telefoon, inbraakbeveiliging, cv-installatie en de montage van sanitair inclusief de septic tank.
- 1995** Op 6 mei de opening van het nieuwe clubgebouw de *"Engelenbak"* en tevens het plaatsen van de zonnewijzer.
Damwand gemonteerd bij de walkraan i.v.m. het afkalven van de grond bij hoge waterstand.
Openbare telefooncel geplaatst op de parkeerplaats.
- 1996** Waterdichte vloer voor afsputplaats bij wal kraan en speciale put met filters.
Coles-kraan vervangen door iets minder oude Coles-kraan.
- 1998** Toegangshek op parkeerplaats gemonteerd.
- 1999** 18 oktober eerste bouwcommissievergadering voor de bouw van een werkplaats annex magazijn. 23 november is de bouwvergunning verleend, daarna is er meteen begonnen met de bouwput uit te graven, Stelconplaten en afgekeurde betonnen vloerplaten geplaatst en beton gestort.
- 2000** Huug Mooiman koninklijk onderscheiden.
Werkplaats feestelijk in gebruik genomen en gedoopt tot *"Mooimanhuis"*.
Viering 25-jarig bestaan WSV De Engel.

..... periode van behoud en verbetering: 2000 – heden

- 2002** Bouw van de trekkerloods.
- 2003** Na een oproep aan de leden om een naam te bedenken voor het pad richting de C-steiger is gekozen voor de naam Agelinkpad, dit is door erelid en medeoprichter haven de heer Agelink onthuld.
- 2005** Coles-hijskraan vervangen door een heftruck.
Begin van de ploeg DWW (DoordeWeekseWerkers) die veel onderhoud- en verbeterklussen uitvoert.
Bouw van de vaste werkponon bij de kraan.
- 2006** Bouw van een vuilwaterafzuiginstallatie.
Aanleg/aansluiting riolering clubhuis en woonark op het openbare riool.
Verwijdering telefooncel.
- 2007** Grote revisie keerkoppeling havenboot.
- 2009** Eerste vier nieuwe drijvers ontworpen, te bouwen door een constructiebedrijf.
Drijvers gemonteerd met behulp van in eigen beheer ontworpen en gebouwde “kameel”.
- 2010- heden** Nieuwe drijvers ontworpen, op basis van de eerste vier, nu te bouwen door scheepswerf Bennik. In de komende jaren worden er steeds vier vernieuwd.
- 2011** Nieuwe ponton voor het nieuwe havenkantoor ontworpen, gebouwd bij scheepswerf Bennik, wordt ingevaren en gemonteerd.
Heftruck vervangen door een terrein-heftruck.
Vuilwater afvoer met slib- en vetafscheiding van spuitplaats naar riool.
Afmeersysteem woonark “The Canadian” verbeterd.
- 2012** Feestelijke opening nieuw havenkantoor.
Oude havenkantoor omgetoverd tot jeugdhonk met daarnaast een vlot om oppi's te stallen.
Aanpassing aansluitingen water en elektriciteit en telefoon.
- 2013** Borden geplaatst langs de IJssel met verwijzing naar onze haven.
Nieuwe steigerbeplating (steenschotten) aangebracht.
C-steiger verbeterd met nieuwe planken en meer bolders, elektra en water.
Werkponon ontworpen en laten bouwen door Bennik, oude afgevoerd.
kWh-meters aangeschaft.
- 2014** Nieuwe boottrailer aangeschaft.
Antislip (dakleer) op alle steigers aangebracht.
Schuifhek operationeel gemaakt/ Cijfersloten op toegangshekken gemonteerd.
Wifi op alle steigers geïnstalleerd.
Aanleg stortbak chemische toiletten.
Haven aangesloten op het aardgasnet. Watertoevoerleiding vervangen.
Overdekt fietsenhok geplaatst met stroomvoorziening.
Wijziging Statuten/Huishoudelijk reglement/Havenreglement bekrachtigd.
- 2015** Vernieuwen van alle 21 vingersteigers.
Sleutelproject gestart voor de daartoe gemachtigde leden.
Viering 40-jarig bestaan van WSV De Engel.

Het gaat goed in Nederland...(1999)

Het gaat goed in Nederland. Er wordt beweerd dat de consument veel geld te besteden heeft. De AEX-index heeft eind vorig jaar nog nooit zo hoog gestaan. Maar slechts de helft van de Nederlanders kan hiervan profiteren omdat zij de middelen hadden iets te beleggen. Daarbij komt dat de beurs winnaars maar ook verliezers kent. Zijn salarissen of pensioenen dan abnormaal gestegen? Nee, dat past niet in het "Poldermodel". Kortom, het gros van de Nederlanders kabbelt rustig voort. Langs het IJsselmeer bij Ramspol, Stavoren, Medemblik, Lelystad, maar ook in het binnenland zijn prachtige Marina's uit het water verzezen. Commerciële havens waar men vierduizend gulden per jaar voor een ligplaats durft te vragen. Of zo je wilt een box gekocht kan worden voor enkele tienduizenden gulden. Het bedrijven van watersport wordt sowieso duurder. Heeft u afgelopen seizoen ook al havenbonnetjes met daarop Milieuheffing ontvangen? Op Terschelling betaalden wij voor ons gezinnetje al drie gulden extra per nacht. Vaarbelasting, toeristenbelasting, roerendzaakbelasting, brug- en sluisgelden maken de watersport nog eens een elitaire sport, of te wel een melkkoetje voor de staatskas. Over Vaarbelasting gesproken: gaat de politiek straks ook de ruitersport, fietsers en

wandelaars belasten? Voor hen zijn toch ook paden aangelegd uit de algemene pot? Wat heeft dit allemaal voor gevolgen? Gepensioneerden of mensen die het arbeidsproces hebben verlaten kunnen straks geen boot meer onderhouden. Ons ledenbestand bestaat voor een groot deel uit niet werkenden en voor hen kan een goedkope vereniging doorslaggevend zijn. Beste mensen, ik ben er trots op dat de WSV "De Engel" door middel van lage contributies en liggelden iedereen in staat stelt een bootje te kunnen blijven varen. En door onze doelstellingen niet te hoog te leggen kunnen we dit nog lange tijd zo houden. De moderne mens individualiseert. Contacten lopen via e-mail en aankopen worden gedaan via internet. Niet alle kinderen zitten uren per dag achter de TV of computer! Gemiddeld krijgen we steeds meer vrije tijd en besteden we die tijd heel divers. Een weekend met vakantie op de boot is vaak maar een facet van onze vrijetijdsbesteding geworden. We stappen het liefst ook nog eens per jaar in het vliegtuig om naar de zon of juist de sneeuw te gaan. Een vereniging met al zijn verplichtingen past niet meer in dit snelle moderne leven, het is een beetje ouderwets. Enquêtes tonen aan dat de ledenbestanden sterk achteruit lopen. De verenigingen vergrijzen en ze kunnen niet aan bestuurders en commissieleden komen. Vele watersportverenigingen kampen met de zelfwerkzaamheidsproblematiek.

Ook de verenigingen met sanctie- en borgstellingssystemen. Bij alle verenigingen komt het werk neer op enkele schouders. Gaat het in onze vereniging nu ook zo slecht? Nee, dat zeker niet! De activiteiten worden goed bezocht, het Steigernieuws wordt goed gelezen, de kantine wordt uitstekend gerund, we hebben een prima havenmeester en het onderhoud en de nieuwbouw krijgen we nog steeds geklaard. We kunnen bouwen op een vaste kern enthousiaste leden. Natuurlijk kan het altijd beter, meer leden die meedoen. Dit kunnen we bereiken door saamhorigheid, samenwerking en respect voor elkaars 'kunnen' te krijgen. Als wij ons enthousiasme op een positieve manier laten merken krijgen we andere leden mee. Tijd investeren in vrienden is toch niet ouderwets? Met deze wens wil ik graag een toast uitbrengen op de toekomst van WSV "De Engel" en wens ik een ieder een gezond en rijk verenigingsleven toe. Namens het Bestuur,

Wim Lingeman.

Jubileumboom

Elk dorp heeft in een plantsoen of op een plein een 'koninginnenboom' staan. Een herinnering aan een belangrijk bezoek of gebeurtenis in de geschiedenis. Welnu, WSV De Engel kent ook zo'n belangrijke gebeurtenis, namelijk het 25-jarig jubileum. Als het aan de Activiteitencommissie ligt krijgen wij ook zo'n boom.

Een ontmoetingsplaats waaronder je op een warme zomeravond plaatsneemt en oude herinneringen ophaalt, men noemt dit ook "een boompje opzetten".

Daarom heeft de AC het lid J. Broekhuizen gevraagd naar een boom uit te zien. Het boompje moet wel tegen natte voeten kunnen, want ons terrein loopt immers nogal eens onder Een lindeboom schijnt geen watervrees te hebben Een geschikte locatie is niet moeilijk te bedenken. Het boompje zou prima tot zijn recht komen bij de nieuwe Jeu de Boules baan welke onder de bezielende leiding van Geert Saul recentelijk is aangelegd. We hopen dat dit initiatief gaat lukken, zodat de "Jubileumboom" tijdens het feest aangeboden kan worden aan de vereniging.

De secretaris van de havencommissie vertelt...

Gevraagd een stukje kopij voor de Jubileumkrant van het "Steigernieuws". Alsof je dat zomaar even uit je mouw schudt. Goed, 'k zal mijn best doen. Over het algemeen wordt in een jubileumnummer teruggeblikt, achterom gekeken. Ik ben daar eigenlijk niet een dergelijk ster in, ik kijk zelf liever vooruit, niet teveel achteruit. Maar

toch, uit het verleden kun je ook lering trekken. Vaak ook zijn oude herinneringen het koesteren waard. Ik heb dus eens wat oude notulen doorgelezen. Vanaf november 1983 heb ik ze vanaf het eerste nummer tot het laatste nummer in (1999) een ordner zitten

Leuke anekdotes? Vergeet het maar. Puur zakelijk droge stof. Toch geeft die stof wel een beeld hoe de haven tot stand gekomen is. In nummer 2 kon ik lezen dat er een wachtlijst van 25 personen met grotere en kleinere boten is. Er zijn geen ligplaatsen meer. In 1999 hadden we nog steeds een dergelijk wachtlijst. Snoeiwerkzaamheden aan de havenbegroeiing. Werd in 1999 ook verricht. In nummer 4: van een zekeringkastje ontbreekt een deurtje. Opduiken vruchteloos. Verderop lees ik, dat iemand zal worden benaderd om een 'doelmatig' deurtje te maken. Ook in 2000 schuiven we soms zaken voor ons uit. Nummer 11: "door vorst werkt de stuurinrichting van de mobiele kraan niet" Nu, dertien jaar later een andere mobiele kraan, doch wel met hetzelfde euvel Ook lees ik in nummer 11: de oude keet zal t.z.t afgebroken worden. Nummer 17: oude stoelen, waar moeten die naartoe? Ook nu, in 2000 hebben we nog een aantal oude stoelen.

Dat was een korte terugblik Eigenlijk met heel weinig nieuws. Immers, al lezende in 'oude' stukken en die projecterend op het heden is er eigenlijk helemaal niets veranderd. Immers, we gaan binnen afzienbare tijd weer een oude keet afbreken. We blijven vernieuwen, veranderen, onderhouden enz. Echter met dit verschil, dat we nu geen haven aan het opbouwen zijn, dat hebben onze voorgangers gedaan en hoe! Die klus werd geklaard onder een bezielende leiding. Een leiding die zijn stempel onuitwisbaar op de haven heeft gedrukt. Mooiman is de naam. Men was het toen en ook nu niet altijd met elkaar eens. Maar af en toe een hard woord houdt je wel wakker en is dikwijls van nut, als je tenminste naar elkaar wilt luisteren, elkaar in z'n waarde wilt laten. Nu is het dikwijls ook improviseren, aanpassen en het zo 'goedkoop mogelijk' houden. Echter, de tijden veranderen. De 'bezieling' die toch duidelijk uit de oude stukken spreekt, is voor

mijn gevoel toch minder geworden, ook al was het probleem van zelfwerkzaamheid 15 jaar geleden ook al een vast gegeven. Het 'goedkoop houden' geeft steeds meer problemen, door de nieuwe regelgeving, de steeds duurder wordende materialen, het niet meer kunnen beschikken over gelijkwaardig oud materiaal, werkt kostenverhogend. We gaan verder met opbouwen, in letterlijke en figuurlijke zin. In letterlijke zin bouwen we aan de nieuwe werkplaats. Het zal ongetwijfeld nog maanden duren alvorens we het gebouw in gebruik kunnen nemen. Immers, het

vaarseizoen komt er aan en de bouwers willen ook wel eens wat anders doen. In figuurlijke zin valt er ook nog wel het een en ander op te bouwen. Vooral het met elkaar omgaan in een kleine gemeenschap als onze vereniging. Al zouden we alleen maar proberen de Latijnse spreuk "SERVO PER AMIKECO" trachten na te streven, dan zijn we al een heel eind op weg. Wat die spreuk betekent? DIENEN DOOR VRIENDSCHAP.

Secretaris van de Havencommissie,
H. Panneman.

Ook in 2015 gaan onderhoud en vernieuwing door. Er blijft altijd werk op de haven.

DE WERKERS WAREN 'VECHTERS'

van de Redactie

Hij, de man met de schop, leunt daarop en staart in de verte die er niet is. Midden op een stuk weiland, dat ook geen weiland is, staat hij te peinzen over wat ze allemaal van plan zijn. Overal om hem heen ziet hij rotzooi, een weiland waar geen koe op kan grazen omdat het onkruid zich torenhoog boven het zompige wilde gras verheft, oude ingezakte opstalletjes waarin ooit de geiten konden schuilen, maar er nu niet meer zijn omdat de wildgroei niet te vreten is, stukken aangespoeld wrakhout op de scheiding van graspollen en modderig water, kortom een stuk land van helemaal niks. En tegen die troep liggen waarachtig nog een paar bootjes afgemeerd aan een paar half gezonken steigertjes die van vurenhout in mekaar zijn geflanst. De waarnemer - die

man dus - prevelt 'wat een ongelooflijke grote bende, en hier willen ze dus een jachthaven beginnen, ze weten niet waar ze aan beginnen'. De man met de schop heeft ook een bootje en is vorige week lid geworden van de pas opgerichte watersportvereniging. Op dezelfde dag dat hij lid werd is hij door Mooiman ingedeeld bij de opruimploeg. 'Alle troep moet verwijderd worden en daarna beginnen we met een soort van loopbrug en als dat klaar is gaan we steigers bouwen', sprak Mooiman. Hij, de man met de schop ziet dat helemaal niet zitten, maar hij is dan ook geen 'vechter' en blijktbaar zijn Huug Mooiman en de zijnen dat wel! Zij droomden immers allang van een haven in de dode arm van de IJssel. Boeiend is het om in de annalen van de vereniging te lezen wat voor problemen zich hebben

voorgedaan voordat het eindresultaat was bereikt!

En er is 'gevochten' met diverse overheidsinstanties om iets te stichten in het belang van een groot aantal mensen die een boot hebben en een ligplaats willen op een unieke plek bij braakliggend terrein waaraan niemand schade berokkend zou worden. Maar de overheidswerkers waren er op tegen, omdat zoals zij zeiden, men reeds clandestien begonnen was. Een prestigeslag van de overheid was het gevolg. En dan volgt de ene procedure na de andere. Gedeputeerde Staten en het gemeentebestuur houden vooral vast aan het feit dat het bestemmingsplan niet toelaat dat op die plaats een haven gesticht wordt.

De werkers worden vechters; zij houden vol omdat een grote groep van mensen gediend zal zijn met een echte haven, zij niemand tot last zullen zijn, het dorpsbelang gediend wordt (denk aan de vele passanten die hun boodschappen in de plaatselijke winkels doen), kortom, het zou alleen maar positief zijn als de haven er zou komen! De onenigheid loopt zo hoog op dat de bestuurders van de pas opgerichte jachthaven voor de rechter gedaagd worden. In het Arnhemse Dagblad van 28 september 1978 verschijnt (met grote koppen) het volgende artikel.

Thuishaven De Engel in onrustig water Arnhem-De Steeg

Hebben gemeentebesturen geen zeggenschap over datgene wat gebeurt in de zomerbedding van de grote rivieren? Met die vraag zit de kantonrechter in Arnhem, nadat gistermiddag de zaak diende tegen de stichting Thuishaven De Engel in De Steeg. Deze watersportvereniging bouwde in het voorjaar van 1977 een ligplaats langs de afgesneden IJsselarm bij De Steeg. Rijkswaterstaat en de Domeinen gaven daarvoor toestemming.

Het gemeentebestuur van Rheden gaf geen aanlegvergunning af, mede omdat ook de Gedeputeerde Staten geen medewerking konden verlenen. Eerst zou een wijziging van het bestemmingsplan moeten plaatshebben. In mei 1977 werd een proces-verbaal opgemaakt omdat de ligplaats zonder vergunning van de gemeente was aangelegd. In juli 1978 werd een tweede proces-verbaal gemaakt. Volgens de gemeente zou het aantal steigers nog verder zijn uitgebreid. De gemeente Rheden maakte deze zaak via het Openbaar Ministerie aanhangig. Gisteren stonden de bestuurders van de stichting voor de kantonrechter.

Uitvoerig werd de gehele zaak doorgenomen door de officier, mr. Boerwinkel. De stichting werd verdedigd door mr. Heere. Deze laatste bracht naar voren dat de gemeente geen zeggenschap heeft over wat er gebeurt in de zomerbedding van de grote rivieren. Ook werd door de raadsman aangevoerd dat er geen sprake was van uitbreiding, nadat de watersportvereniging begin 1977 uit nood zijn toevlucht had gezocht langs de afgesneden IJsselarm in De Steeg. Wel waren onbruikbare en slordig aangelegde steigers vervangen. Uit de behandeling bleek ook dat de gemeente Rheden niet afwijzend staat over een ligplaats. Dat maakte ook voor de kantonrechter de zaak zodanig moeilijk omdat de jachthaven een eigen rol speelt. De kantonrechter zal over veertien dagen uitspraak doen.

Einde bericht

Uiteindelijk is het allemaal goed gekomen, de haven is er gekomen. Maar vraag niet wat er zich allemaal heeft voorgedaan voor en na bovenvermelde rechtszaak: vele gesprekken, volhouden tot het einde, niet toegeven omdat er eerder toestemming werd verleend door Rijkswaterstaat en de Domeinen.

Veel hoofdbreken heeft het gekost bij de werkers 'van het eerste uur'. En daar heeft de man met de schop geen weet van en dat hoeft ook niet, maar de werkers die 'vechters' werden weten er alles van en nu ook, na al die jaren, zijn wij deze pioniers nog steeds dankbaar voor alles wat zij hebben gedaan voor de haven.

Huug Mooiman, vele jaren onze voorzitter geweest, heeft zeker vooraan gestaan in het gevecht om de haven. Mede daarom is hij EREVOORZITTER geworden. We feliciteren hem van harte met deze onderscheiding en we heffen graag het glas!

De redactiecommissie

Wie weet het nog? De bouw van onze haven, die begon met een kale oever aan de IJsselarm. Met veel modder, primitieve materialen, maar ook met veel moed, werklust en inventiviteit. Zo is de haven tot stand gekomen. We plaatsen ter herinnering aan die tijd nu, in 2015, hierboven een paar foto's. Het vele staalwerk, de eerste gammele C-steiger, het begin van de trailerhelling, het baggeren bij de oever, de loopbrug, en tenslotte een haven die al vorm begint aan te nemen. Hieronder een paar foto's van het inspuiten van de steigerpalen, oude trolleykasten uit Arnhem. Met veel moed en gevaar voor eigen leven is deze megaklus geklaard. Wie zou daar nu nog aan durven beginnen? **De foto's komen uit het archief van de familie Mooiman.**

De Coles-kraan op een ponton, de brandspuit voor het inspuiten van de palen, enorm veel hard en gevaarlijk werk. Veel later: de heer Mooiman in het nette pak op een mooie steiger. Hij mag trots zijn op wat er bereikt is.

Rijkswaterstaat minder afwijzend
**Eigen thuishaven voor
Rhedense watersporters**

Stichting Thuishaven De Engel
sinds gisteren officieel 'n feit

„Kinderachtige beslissing“
**Geen subsidie voor
Thuishaven De Steeg**

Vereniging ter behartiging van de Watersportbelangen in de Gem. Rheden

Stichting „Thuishaven de Engel“

Secretariaat: B. Los, IJsselweg 74, Rheden, giro 375 76 85

Wij stellen de gelegenheid open voor een serieuzs en
prettige geldbelegging

voor al onze watersporten en niet watersporten in onze
Gemeente Rheden, ter financiering van onze aan te leggen
jachthaven in De Steeg.

Wij denken aan coupures met looptijd van 5 jaar van
100,— en 1.000,—; vanzelfsprekend ook stukken van
5.000,—. Tot 1.000,— vergoeden wij een rente van 7%.
Boven 1.000,— rente 8%.

Informatie in te winnen bij onderstaande bestuursleden,
na 18.00 uur.

Voor Rheden: de heer H. P. Mooyman, tel. 085-634767, de heer
J. Ouwerkerk, tel. 08309-2131;

Voor De Steeg: de heer Ir. J. W. Hoek, tel. 08309-2708;

Voor Dieren: mevr. Groot-de Jong, tel. 08330-14596, de heer
A. Lebbink, tel. 08330-15042.

Rheden, De Steeg, Dieren, 20 maart 1977

Van de bouw van de trekkerloods, die om de bunker heen gebouwd is, hebben we geen foto's kunnen vinden. Toch is ook dit een groot project geweest. Naast de bunker staat de "Werklust" kast, waarin het hart van de elektrische installatie van de haven gebouwd is.

DE NIEUWE VOORZITTER STELT ZICH VOOR

Het is vanzelfsprekend dat een scheidende voorzitter wordt opgevolgd door een nieuwe voorzitter. Die opvolger is gevonden in de persoon van Wim Lingeman. Als waarnemend voorzitter heeft Wim zijn kwaliteiten reeds getoond en de leden zullen het zeker beamen dat we in hem een uitstekend opvolger van de heer Huug Mooiman hebben. Hieronder stelt hij zich aan ons voor.

Wim Lingeman:

Door middel van dit artikeltje zal ik me voorstellen aan hen die mij nog niet kennen. Mijn vrouw, Marlies Los, was ruim 25 jaar geleden jeugdlid bij WSV Rheden. Haar vader en broers hadden bij de Metoor hun boten liggen. In de weekeinden trokken zij al naar de plas van het Giesbeekse, waar ik met mijn Schakel zeilde. We hebben elkaar dus op het water leren kennen. Enkele jaren later hadden wij dan ook ons eerste kajuitzeilbootje in de nieuwe haven liggen. Het was een opgebouwde 16m². We hebben de haven zien ontstaan uit het niets. Iedere vrije avond waren we er te vinden om onze zwagers/broers te helpen met het bouwen van de steigers. Marlies en haar broer Wout waren de eerste "kantinebeheerders". In de jaren daarna hebben we diverse zeilboten opgeknapt en uiteraard in de vakanties heel Nederland en de buurlanden verkend, nu samen met onze twee dochters. De Waddenzee is ons favoriete vaargebied geworden. Ongeveer negen jaar geleden heb ik zitting genomen in de activiteitencommissie welke op dat moment voorgezeten werd door Niek Verburg. Nadat Nick daarmee stopte heb ik het overgenomen. Het was een leuke tijd met als hoogtepunt de opening van het huidige clubhuis.

Vooraf in deze jaren ben ik het werk van Huug Mooiman bijzonder gaan waarderen. Soms was

hij wat eigenzinnig, maar vertoonde daarbij een onuitputtelijk doorzettingsvermogen en heeft hij met die eigenschappen een fantastische haven opgebouwd. Enkele jaren geleden ben ik gevraagd om mee te helpen onze vereniging te besturen. Na enkele wisselingen en afnemende gezondheid van Huug Mooiman heb ik als vicevoorzitter enkele ledenvergaderingen mogen voorzitten. Nu ben ik genomineerd als voorzitter. Het is een hele eer om het werk van onze ex-voorzitter te mogen voortzetten. Dit zal niet altijd even gemakkelijk zijn want de vereniging is zijn amateuristisch stadium ontgroeid en vraagt om een goed georganiseerd beleid in het belang van haar leden. Gelukkig kan de vereniging van oudsher bouwen op een grote groep vrijwilligers, al dan niet verbonden aan de commissies. Hopelijk kan ik in de toekomst bijdragen aan onze gemeenschappelijke watersporthobby. O ja, u wilt misschien nog weten wat ik voor m'n beroep doe? Ik werk bij een groot chemisch concern waar ik het transport en verpakking van gevaarlijke stoffen verzorg, en contacten hierover onderhoud met onze productielocaties en Europese klanten.

Wim Lingeman

Interview met onze erevoorzitter Huug Mooiman

Na een hartelijke ontvangst door het echtpaar Mooiman werd volgens afspraak een interview met de heer des huizes, de erevoorzitter(!) van WSV De Engel afgenomen. De redactie had een aantal vragen opgesteld en de taakverdeling was als volgt: Wim Buijs stelde de vragen en ik (Annelies Huisman) zou proberen het gesprek al schrijvend op te nemen. Het viel soms niet mee bij de les te blijven omdat de heer Mooiman zoveel boeiende zijwegen bewandelde

Na een inleidend gesprekje stelde Wim de vraag: "hoe de belangstelling voor het water is ontstaan?". En het was meteen raak! Huug is geboren in Maassluis en woonde bij de buitenhaven en had dus zicht op het vaargebeuren. Als jochie voer hij vaak op een plank(!), toen hij 10 jaar oud was had hij zijn eerste boot al, een kist met een punt. Huug was lid van de vrijwillige brandweer en werkte als technisch assistent bij de gemeente. Daar werkte ook een andere watersportliefhebber, de heer Piet Drop. Zij vormden een uitstekend span. Samen knapten zij een oude sloep op en om de beurt mocht ieder een weekje daarmee varen. In die tijd, we praten over de 30er jaren, was het hebben van een eigen boot een luxe! Dus het gezamenlijk bezit van een boot was een uitkomst. In Maassluis had je een moerassig gebied Vlietland genaamd. Het creëren van een haven lag voor de hand, er werd een watersportvereniging opgericht. Op een bijna vanzelfsprekende manier werd Huug democratisch tot voorzitter benoemd en Piet tot secretaris. Het besturen zat er toen al in. Piet ging na verloop van tijd solliciteren, de secretarisbaan was vacant, en wie werd de nieuwe secretaris? Thea, zijn huidige vrouw! Huug en Thea hebben elkaar op het water leren kennen. Thea was een enthousiaste kanoër.

De tweede vraag gaat over een zeer bekende persoon die ook opgroeide in Maassluis, de schrijver Maarten 't Hart en zijn markante vader. De vraag was of Huug hen kende?

Het blijkt dat de Mooimannen vrijwel alle boeken van Maarten in de boekenkast hebben staan, en de reden is dat Pa (Paul) 't Hart een collega was van Huug. Naast zijn beroep als doodgraver werkte hij ook als vrijwilliger bij de brandweer. Zoals gezegd was pa 't Hart een zeer markant persoon en Huug haalde smakelijke herinneringen aan die samenwerking op.

Waarom bent u destijds naar Rheden verhuisd?

Tijdens zijn werkzame periode was Huug inmiddels technisch hoofdambtenaar geworden en volgde hij allerlei cursussen in de brandweerwereld. Op een gegeven moment had hij het gezien op het gemeentehuis, wilde hij zijn blik verruimen en solliciteerde toen naar de baan als plaatsvervangend brandweercommandant in het wijze Oosten. Zo kwam hij in terecht en werd vrij spoedig daarna tot hoofdcommandant bevorderd.

Is uw vrouw net zo enthousiast voor het varen als u? U gaat er ook wel eens uit met de caravan; is dat omdat uw vrouw dat liever doet dan u?

Thea is altijd zeer betrokken geweest bij het vaargebeuren, maar na verloop van tijd, nu zo'n 10 jaar geleden, ontdekte zij dat er nog meer te zien was dan havens met hun omgeving. De caravan verwijdt de horizon en ook Huug vindt het een aanvaardbaar compromis om in het zomerseizoen én te varen én er met de caravan op uit te trekken. Maar, diep in zijn hart blijft hij toch de schipper Vandaar zijn talent goed te kunnen schipperen...

Het is bekend dat u veel energie heeft gestoken in het oprichten van de haven, was het uw ambitie om voorzitter te worden of werd u (gewoon) door omstandigheden gedwongen de voorzittershamer te hanteren?

Toen de haven nog een stichting was functioneerde Huug als penningmeester, maar bij de oprichting van WSV de Engel werd Huug tijdens een ledenvergadering tot voorzitter

gebombardeerd.

U bent een zuinig mens, ook dat is bij iedereen bekend. Elk dubbeltje keert u vaak vele malen om alvorens het uit te geven.

Daarnaast "schooierde" u van alles en nog wat bij bedrijven ten gunste van de haven. Het kwam ons vaak voor dat u dat als een sport beoefende. In ieder geval is de haven daardoor "groot" geworden. Bent u van huis zo zuinig en bent u dat thuis ook?

Dat was een leuke vraag, want de reacties tussen de heer en mevrouw Mooiman waren redelijk verschillend, en ja, wat is zuinig, dit moet niet verward worden met gierig. Toen we daar uit kwamen werd ons heel wat duidelijk. Huug is iemand-van-voor-de-oorlog uit een zakenmilieu. Zijn moeder was een dochter van een stalhouderij in Zierikzee. (Dat verklaart hun liefde voor het Zeeuwse landschap). Moeder moest hard werken en gaf de mentaliteit van "niet zeuren maar doen" door aan haar twee zoons, Huug en zijn inmiddels overleden broer Wim. Huugs vader had een oliehandel en als kind moest hij vaak hard meewerken met het vullen en leegpompen van de vaten. Door het 'zunist' aandoen, "krauwen" genoemd was Huug in staat een mooi huis in Rozendaal te laten bouwen.

Mooiman houdt de zaak draaiende

Er is een schitterend clubhuis gekomen en binnenkort wordt de loods in gebruik gesteld: houdt u van deze moderne veranderingen of had u het liefst alles bij het oude gelaten? Was de tijd van de zgn. "oubolligheid" 'n leukere tijd?

"Geen sprake van. Weliswaar ging men vroeger vriendschappelijker met elkaar om, kende men elkaar allemaal, en was het met een paar mensen gemakkelijker besluiten te nemen, want de vereniging was klein. De vereniging is nu groter, daardoor is de sfeer nu zakelijker en "iedereen" wil meebeslissen. Het besturen is nu beslist moeilijker geworden. Op zich heb ik absoluut geen moeite met die "verzakelijking". Je moet gewoon met de tijd meegaan. Ik huldig het standpunt "stilstaan is achteruitgaan".

We hebben het zojuist gehad over de veranderingen in de afgelopen jaren; zijn tijdens uw beleid veranderingen voorgekomen waarvan u achteraf spijt heeft?

Het antwoord is kort maar krachtig nee!

Denkt u dat u er moeite mee zult krijgen als u straks als "gewoon" lid in de haven zal zijn?

Domme vraag dus, want Huug blijft als lid van de havencommissie functioneren! Waar haalt die man de zin en de energie vandaan, denk ik heimelijk.

Wat zijn uw goede en minder goede eigenschappen?

't Ja, je ziet dat Huug niet goed raad weet met zulke vragen, maar zijn vrouw Thea wil hem wel helpen met het beantwoorden van deze persoonlijke vraag.

De Zeeuwse uitspraak "ons ben'n zunist" (die straks tot het verleden zal behoren als het aan de Zeeuwen ligt) is op Huug wel van toepassing. In de haven wordt van die eigenschap geprofitteerd, doch thuis wordt die eigenschap als een tikkeltje lastig ervaren. Een duidelijk goede eigenschap is zijn doorzettingsvermogen en een minder goede het incasseren van tegenslagen. Hij kan zich moeilijk bij de feiten neerleggen, maar daaruit vloeit dan zijn reeds genoemde en inmiddels beroemde (!) doorzettingsvermogen.

Wat is in al die jaren waarin u met de haven bezig bent geweest in uw beleving het hoogtepunt en het dieptepunt geweest?

Hoogtepunten in zijn bestuurlijke jaren zijn de uitbreiding van de steigers van de haven en de realisatie van het nieuwe clubgebouw. Een dieptepunt is de vreselijke traagheid van de gemeente met het nemen van beslissingen. Er is een zaak die al 10 jaar loopt, niet te geloven. Met de persoonlijke vragen heeft Huug het duidelijk moeilijk en is zichtbaar opgelucht als we op veiliger neutraal zakelijk terrein komen, want het is evident dat er in het binnenste van onze erevoorzitter emoties broeien, want zo gemakkelijk zijn de laatste maanden van het voorzitter-zijn niet geweest. Maar Huug zou Huug niet zijn als hij maar iets van zijn werkelijke

innerlijke belevingen zou tonen. Ik denk dat de heer Mooiman door die eigenschappen de vereniging zo lang heeft kunnen besturen: zijn karaktereigenschappen van doordouwen, leden enthousiasmeren om vrijwillig hun soms zeer zware steentje bij te dragen, zijn naar buiten gerichte nuchterheid hebben ervoor gezorgd dat WSV de Engel met een uitstekende (goedkope!) haven, een prachtig clubhuis en de in aanbouw zijnde loods kan jubileren. Dank zij zijn genoemde eigenschappen zijn wij verschrikkelijk trots op onze leden die jaren- en jarenlang belangeloos in/voor de haven hebben gewerkt en dat nog steeds doen. Je kan beretrots op de resultaten van je medeleden en op jezelf zijn Huug .

Dank, heel veel dank voor je inzet!

Hoi Redactie,

Een oude foto. Deze is gemaakt in 1977. Op de foto zien we Tinus Visser en Hans van der Vlies.

De jonge man is inmiddels vader van twee prachtige kinderen en wij zijn hun opa en oma.

Mooie bosrand op de achtergrond.

Met groet
Harry

Uitdagingen genoeg bij WSV De Engel

Je zoekt een ligplaats voor je bootje. WSV De Engel lijkt de beste optie en je wordt lid van de watersportvereniging en hebt ook nog het geluk dat je vlot een ligplaats krijgt toegewezen!

En wat zie je als je regelmatig naar je boot toe gaat? Veel watersporters die niet varen maar actief bezig zijn. Niet met hun boot, maar met de vereniging en het havencomplex. Je denkt; 'Oei, wordt dat ook van mij verwacht?'.

Bij de start van onze vereniging moest er een hele haven worden gebouwd. Reken maar dat er toen sprake was van vele handen die uit de mouwen werden gestoken. Hardwerkende handen, maar volgens verhalen over de beginperiode, tevens harde koppen die stevig konden botsen. Maar goed, het havencomplex is er gekomen, dankzij moed en volharding.

Vanaf het moment dat je anderen zo hard ziet werken, krijg je mogelijk een onbehaaglijk gevoel als jij doorloopt naar je boot. Voor mij was het dus een logische stap om me in te zetten voor de vereniging toen ik destijds werd gevraagd als voorzitter.

Na de onvermijdelijke periode van gewenning was daar ook de voldoening van het behalen van voorgenomen doelen binnen de vereniging. Samen met anderen streef je naar het voor iedereen haalbaar maken van het beoefenen van de watersport. Dit betekent betaalbaar varen voor alle leden van De Engel, met goede faciliteiten en gezelligheid binnen de vereniging.

Wat waren ten tijde van mijn voorzitterschap de doelen van het bestuur? Het jeugdzeilen bij ons op de haven meer op de kaart zetten, een beter havenkantoor, "De Engelenbak" van een tweede opgang voorzien en een daadwerkelijke structurele aanpak van de noodzakelijke vervanging van drijvers en steigerbeplating.

Terugkijkend ben ik tevreden over de behaalde resultaten, die alleen konden worden gerealiseerd door de samenwerking van leden. Het leuke is, dat na je vertrek uit het bestuur, je opvolger (Joop) door kan

gaan waar jij bent gestopt en natuurlijk hieraan een eigen invulling kan en moet geven. Dit alles om de toekomst van onze vereniging met het havencomplex verder te versterken.

De boodschap is duidelijk, na de viering van het 40-jarig jubileum komt het voortbestaan weer meer op de voorgrond. Lekke drijvers zullen worden vervangen en het kan niet zo zijn, dat alleen een relatief kleine harde kern van leden wordt ingezet. Veel werk zal er altijd blijven, waar ieder lid een natuurlijke drang voor zal moeten ontwikkelen om een bijdrage te leveren.

Weer en wind zullen zeker een aanslag blijven doen op ons havencomplex in de dode IJsselarm bij De Steeg: "Die mooie haven geklemd tussen het Gelders massief en de IJssel met zijn uiterwaarden en de A348". Iets unieks om voor te vechten, waardoor nog vele jubilea zullen volgen!

Voor ons allen een geweldige lustrumviering toegewenst! **Herman Quispel**

Opgesloten een verslag uit de oude doos door Bertus Bolder

In samenwerking met de activiteitencommissie had een ijverig lid een schieman cursus georganiseerd. Hij kende een collega-brandweerman, die heel goed was in het knopen leggen, zoals een paalsteek, dubbele mastworp, trompetsteek, en meer van dergelijke onmisbare nautische zaken.

Er bleek veel belangstelling te zijn onder de leden van de beide verenigingen, later werd dit één vereniging: WSV De Engel.

Maar dit was voor ons geen bezwaar. U moet wel weten

dat we toen eigenlijk nog geen onderkomen hadden. Wat we wel hadden was het oude drijvende kantinehokje dat meegekomen was van de oude haven van WSV Rheden.

In onze ogen was dit prima geschikt voor ons doel. Er gaan immers veel watersporters in een hokje.

Op de bewuste avond liep het drijvende keetje aardig vol. Eigenlijk een beetje te vol, maar dat vond de organisator geen probleem, er werd met veel ijver geknoopt en gefruitseld en het werd een heel gezellige avond.

Totdat!!

Terwijl een ieder ijverig zat te oefenen, stond er iemand op om te plassen. Een toilet was er niet, dus moest de goede man naar buiten, hij liep naar de deur en wilde die openen.

Maar dat was makkelijker gezegd dan gedaan, hij zat vast. Hulp kwam. "De deur gaat naar buiten open", was de aanwijzing,

"je moet harder drukken". "Aan me nooit niet, hij klemt". "Harder drukken!"

Maar de deur zat dicht en bleef dicht. De oorzaak werd al snel duidelijk: het keetje was aan het zinken en daardoor sloeg de naar buiten draaiende deur klem tegen de steiger. De conclusie was duidelijk: we zaten vast!

De plassende man kreeg het nu wel moeilijk: "Trap die deur in of ik pis in mijn broek!"

Dit was een optie, maar geen goeie. En bovendien leverde dit idee commentaar op van de eigenaars: "Je blijft van onze deur af of ik ram jou in elkaar". De stemming sloeg duidelijk om.

Goede raad was welkom.

"Koppen dicht en allemaal naar een kant", riep mijn collega-brandweerman. De plasman stond te wippen: "Schiet op, ik hou het niet meer". "Duidelijk een geval van een slappe blaas", vertelde iemand, "ga eens naar een dokter".

Uiteindelijk stonden we met ons allen aan een kant, een beetje moeilijk, maar zo leer je elkaar goed kennen. En het hielp: het keetje helde over en de deur deed wat een deur moet doen, open gaan. De man schoot door de ontstane opening naar buiten. Even later hoorden we een klaterende waterstraal, gevolgd door een diepe zucht. We zijn toen een voor een naar buiten gegaan en hebben daar de cursusleider bedankt voor zijn interessante lessen. Gelukkig kwam het lek boven water, en werd het met een stuk bitumen dichtgeplakt. We hebben nog lang plezier gehad van het keetje.

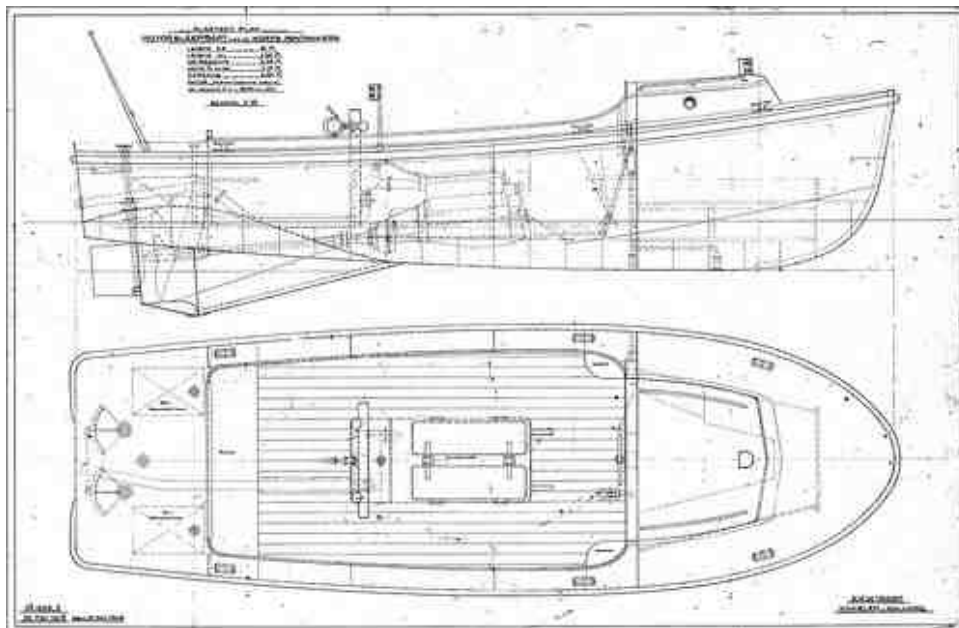
Scheepswerf De Vlijt Fa H. en J. de Vries, Aalsmeer

Zes sleepboten voor de pontoniers, 1948 – 1951

Met dank aan: <http://scheepswerfdevlijt.nl/>

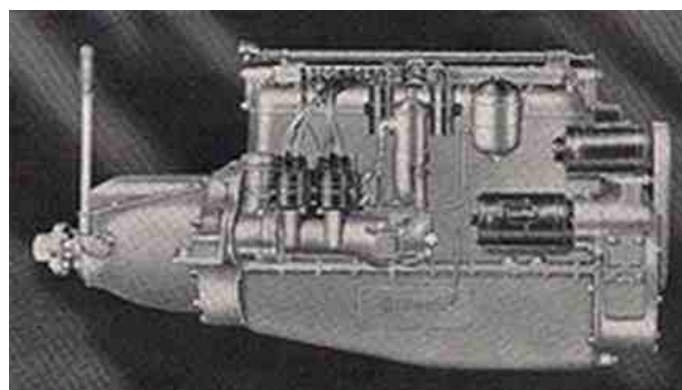
Onder bouwnummer 493 werden tussen 1948 en 1950 zes stalen sleepbootjes voor het Korps Pontoniers gebouwd. Deze boten waren bestemd om bruggen en onderdelen te vervoeren. H.W. de Voogt uit Haarlem maakte het ontwerp en de toezicht-houder namens de opdrachtgever was het waarnemend Hoofd Sectie Genie en Binnenscheepvaart, Kapitein der Genie J.B. Plasschaert te Den Haag. Hij was een van de weinige militairen die voor zijn dapper optreden in Dordrecht tijdens de meidagen van 1940 was benoemd tot Ridder in de Militaire Willemsorde.

Plantekening H.W. de Voogt, 23 december 1947

Technische gegevens

De lengte over alles was 8 meter, de waterlijn 7.65 m., de breedte 2.20 m en de diepgang 0.90 meter. De motor was een Kermath benzinemotor *Sea Mate* WXLBM69 van 154 pk. Tijdens het transport vanuit Amerika naar Nederland in april 1949 werd een aantal Kermath motoren zwaar beschadigd. Dit veroorzaakte veel vertraging in de aflevering van de sleepboten.

Kermath benzinemotor

De sloopsschroef was een Lips driebleds bronzen sloopsschroef 34"x 28". De boten waren voorzien van een elektrische schijnwerper, claxon, twee boord- en drie vaarlichten. Zeilmaker C. Hali leverde de kabelaringen en zeildoeken kapjes voor alle boten. De prijs voor deze zes sleepboten was f 129.200,00.

Bestelbon van de schroeven

'Proefboot'

Het officiële bouwcontract tussen Commandant Dienst Algemene Uitrusting, afdeling Brugmateriaal en Vaartuigen te Dordrecht, de luitenant-kolonel G. van der Mark en de gebroeders De Vries van "De Vlijt" werd in maart 1948 ondertekend. Met de bouw van de eerste sleepboot werd begonnen in de werkweek van 6 tot 12 november 1948. Deze boot diende

tevens als 'proefboot'. Tijdens de bouw werd besloten om de boten uit te rusten met een 'kortstraalbuis'. Hierdoor werd de trekkracht vergroot en bovendien werd hierdoor de schroef beter beschermd. Met deze proefboot werd verschillende keren proefgevaaren, de eerste keer in juli 1949, achter de scheepswerf.

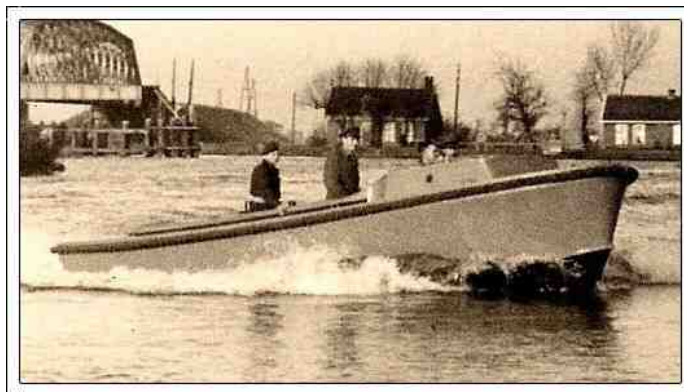
Daarna werd dit zowel in oktober als in november herhaald. Meestal fungeerde Jo van Laar als schipper, bijgestaan door monteur Dirk Waaijman.

Op 24 februari 1950 vertrok de eerste boot naar de pontonnierhaven in Dordrecht. In de loop van 1950 werden de overige vijf sleepboten afgeleverd. De aflevering van de zesde boot was gepland op 11 december 1950, maar door de plotseling ingevallen vorst kon deze boot niet naar Dordrecht worden verscheept. Op de werf vreesde men dat hierdoor de betaling van de laatste termijn in gevaar zou komen, maar dat bleek mee te vallen.

Bijzonderheden

Defensie heeft tussen 1949 en 1953 ruim 40 van dit soort scheepjes laten bouwen, zij kregen als naam de letters RV (Rijks Vaartuig) en een nummer. De eerste zes die op "De Vlijt" werden gebouwd, kregen de aanduiding **RV 220 t/m RV 225**. Later werden er veel op de scheepswerf van Akerboom in Oegstgeest gebouwd. Bij alle boten werden omstreeks 1960 de Kermath-motoren vervangen door Deutz-motoren van 100 pk. In 1989 heeft de Marine de hele serie verkocht.

Onze havenboot de 'Bengel' is een van die 40 bootjes, gebouwd door Scheepswerf De Vlijt. De werf heet nu: Koninklijke De Vries Scheepsbouw.

De eerste sleepboot tijdens een van de proefvaarten in de winter van 1949 – 1950

Onze Deutz motor

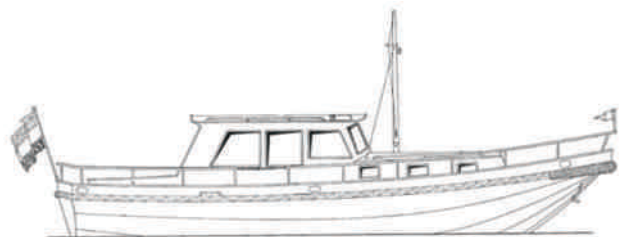

Schipper Jan Wieggers (3^e van links) die in 1952 "voor zijn nummer" bij de pontonniers diende

Werfplaatje in onze havenboot "Bengel"

JACHTWERF DOESBURG

**“verwen uw schip met
vakkundig onderhoud!”**

schilderwerk -	- ijzerwerk
motoren -	- airco & CV
boegschroef -	- omvormer
vuilwatertank -	- generator
aanpassing interieur -	- teakdek

www.jachtwerfdoesburg.nl
0313 472275

info@jachtwerfdoesburg.nl
Burg. Fl. v. Aspermontlaan 10 - Doesburg

PSTL
De Peerdestal

7 dagen per week open
vanaf 12.00 uur

Zuthphensestraatweg 50 in Ellecom
T 0313 41 57 58 info@peerdestal.nl
10 minuten van Circuit Velperbroek

www.peerdestal.nl

Bijzonder eten en drinken
Restaurant en feestlocatie

STEMERDING RHEDEN

Onderhoud aan huis en tuin
grondwerk en bestrating

06-53732774

www.stemerding-rheden.nl

Zin in lekker eten of een ijsje?

Cafetaria “De Linde”

Hoofdstraat 124
De Steeg
(Ca. 500 m van de Jachthaven)
Frieda Smees
026-4951736

Als kwaliteit uw keuze is!

Servicepost

Tevens beschikken wij over een
Mobiele snackwagen voor evenementen ed.

Het leek een klusje... door een onzer verslaggevers

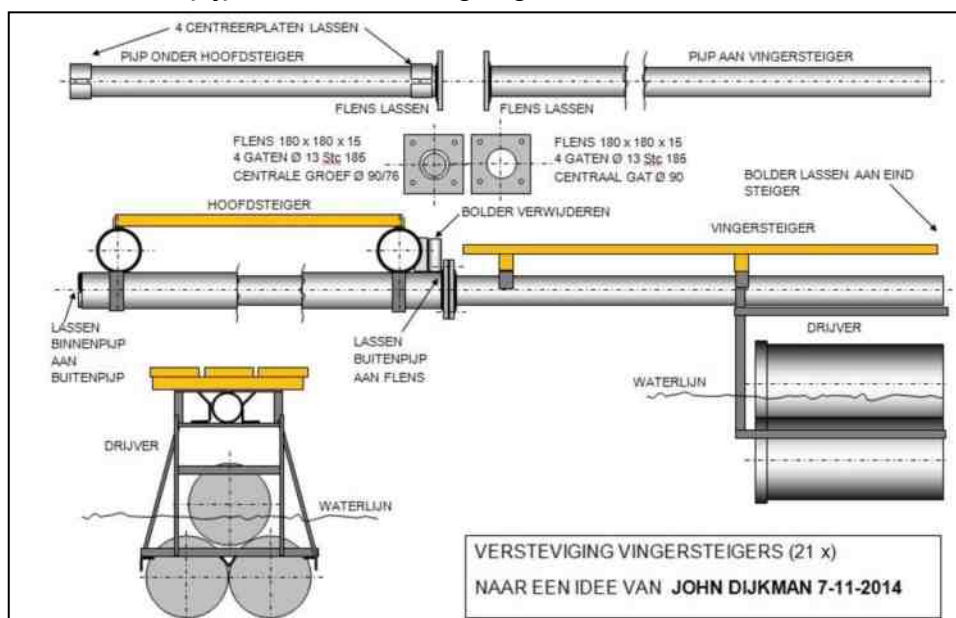
Zoals elk najaar hadden de DWW's (doorde-weeksewerkers) een bijpraatbijeenkomst met havenmeester Hans Kramer. Wat is er te doen in het komende winterseizoen en in welke volgorde gaan we de klussen aanpakken? Hans had uiteraard al een lijstje klaar. Het vervangen van vier drijvers was punt 1, en daar draait de DWW-ploeg tegenwoordig de hand niet meer voor om. "En er zijn een paar drijvers van de kleine vingersteigers lek", meldde Hans nog. Na het vervangen van de grote drijvers werd vol goede moed op een zeker moment begonnen aan de klus "lekkere vingersteigertjes". Te beginnen met het verwijderen van het lekke exemplaar. Dat viel nog niet mee, maar al doende ontwikkelde de ploeg de juiste werkmethode. Al doende inderdaad, want er mankeerde meer aan de steigertjes dan men eerst dacht. Het repareren van de lekke drijvertjes (PVC buizen) was nog wel te doen, maar ook het staalwerk had een flinke beurt nodig en op de meeste steigertjes moest ook nieuw dekhout. Zo werd het klusje een echte klus, waarmee het grootste deel van de winterperiode heen zou gaan. Op zichzelf niet erg, want als de ploeg goed bezig is vermindert dat het probleem van hangouderen in de gemeente.

De bevestiging van de vingersteigertjes aan de hoofdsteiger is al vanaf het begin van onze haven een probleem. De steigertjes bestaan uit een dikwandige stalen pijp, die in een buitenpijp in de hoofdsteiger gestoken

wordt en daar met een paar bouten vastgezet. De constructie was gammel en in de loop der jaren is getracht er verbetering in aan te brengen met meer bouten, zonder veel succes. Tijdens de koffiepauze werd in de DWW-ploeg gebrainstormd over een betere bevestiging en daar kwam een plan uit. Zaag de lange pijp door en maak er twee flenzen op. Het kortste deel wordt dan in de buis van de hoofdsteiger vastgelast en het langere deel met de drijver wordt daarop bevestigd. Beoogd resultaat: een stevige vingersteiger en bij eventuele lekkage is de steiger gemakkelijk te verwijderen. Rap werd er een schets gemaakt en na akkoordbevinding door het bestuur werden de flenzen besteld, eerst een stel op proef en daarna voor alle 21 vingersteigertjes, dus 42 stevige flenzen.

Wat volgde was een indrukwekkend staaltje teamwerk. Een deel van de ploeg haalde de oude steigertjes weg en zorgde dat ze op de wal kwamen. Een ander deel ontdeed de steigertjes van (veel) mosselen en zette het staalwerk in primer en bitumenverf. Een van de werkers, die bekend staat om zijn kwalitatief goede laswerk, was zo'n beetje continu aan het lassen, zowel op de wal als op de hoofdsteiger. Weer een ander ploegdeel, de "houtbeulen", verzorgde voor de meeste drijvers een nieuw dek, en een paar mensen maakten zich druk om de lekke PVC drijverbuizen van nieuwe deksels te voorzien. De lekkages kwamen nl. voornamelijk doordat de lijm van de deksels het na jaren begeven had. Vermeldenswaard is nog het transport van de oude en de nieuwe drijvers. De oude

drijvers werden met behulp van het kraantje op de werkponton met enig geweld uit de pijpen in de hoofdsteiger getrokken. Daar was meestal veel kracht voor nodig. De nieuwe drijvers echter, inmiddels bijna twee meter korter doordat er een stuk van de stalen buis afgezaagd was, werden met een speciaal hiervoor bedachte "catamaran" met de onmisbare roeiboet de "Kronkel" naar de plaats van bestemming gebracht.

WATERSPORTCENTRUM ARNHEM

Watersportwinkel Arnhem

- winkel met 300 m² watersportartikelen
- diverse soorten gasflessen en Campinggaz®
- passantenhaven vlakbij het stadscentrum
- kraancapaciteit tot 16 ton

info@watersportwinkelarnhem.nl
www.watersportwinkelarnhem.nl
Tel. 026 32 16 035

deep yachts

- onderhoud en reparatie van hout en polyester
- nieuwbouw met moderne methoden
- osmosebehandeling met Hot-Vac®
- scheepsinterieur en teakdekken
- jachtschilderwerk
- overdekte winterstalling

www.deepyachts.nl
info@deepyachts.nl
tel: 06 1584 1518
06 1442 2296

- aanpassingen en nieuwbouw voor mindervaliden
- motoren service
- elektra en hydrauliek
- diverse staalwerkzaamheden
- pechhulp op het water in Arnhem e.o.

www.scheepsaanpassingen.nl
scheepsaanpassingen@gmail.com
tel: 06 24 29 00 70

Alles voor de watersporter op één adres! Drie bedrijven bieden u een full-service pakket. Vakmanschap op alle gebieden.

Stadsblokkenweg 1/1a
6841 HG Arnhem
(naast de N. Mandelabrug)

**DIESEL
TANKSTATION**

De catamaran voorkwam het omvallen van de steigertjes, zodat ze met weinig moeite op hun flens aan de hoofdsteiger bevestigd konden worden.

Op het moment dat dit verhaal geschreven wordt is het project afgerond. Alle steigertjes zitten nu stevig vast, met goed dekhout er op

en een boldertje op het eind van de steiger, inplaats van het struikelboldertje voor aan de steiger. Het is nu aan de leden om de steigertjes schoon te houden, vrij van eendenstront en algengroei, zodat het veilig blijft om er op te lopen. Een mooi project is afgerond, op naar het volgende.

1

Oude steigers op de kant: mosselen, veel mosselen

6

Laswerk op de steiger

11

Daar gaat er weer een

2

Bij regenweer kan er binnen doorgewerkt worden

7

Laswerk op de wal: de flenzen

12

Transport met Kronkel en catamaran

3

Overleg binnen de houtploeg

8

De eerste steiger is klaar: het prototype

13

Boldertje weg, wordt verplaatst

4

Herstel van de PVC buizen

9

Het werd seriewerk

14

4 bouten per steiger

5

Deze is bijna klaar

10

Tussendoor: tijd voor koffie

15

Klaar en goedgekeurd

www.vanbaaldrankenwinkel.nl

Volg ons op Facebook: Slijterij van Baal

Alles voor uw boot enzo:

Van een gasfles tot houten platen
van 1,22 x 2,44 en meer...

VEEL MEER.

RHEDEN Groenestraat 63

WWW.FIXETRHEDEN.NL

金城酒樓

CHINEES - I NDISCH RESTAURANT

De Gouden Muur

Veerweg 68 6991 GP Rheden
(026) 495 40 19

Mercatorweg 12, 6827 DC Arnhem

Tel.: 026-3614810 / Fax: 026-3612585

Openingstijden: op maandag t/m vrijdag van 08.00 tot 17.00 uur
en op zaterdag van 09.00 tot 12.30 uur.

Website: www.komeet-accu.nl / E-mail: info@komeet-accu.nl

**AL 85 JAAR DE VERTROUWDE NAAM VOOR LEVERING
VAN ALLE TYPES (KOMEET, VARTA, DYNAC, WILCO):**

- ACCU'S (voor alle toepassingen, zoals: auto's, motoren, golfcars, campers, heftrucks, vrachtwagens, boten, etc.)
- TRACTIEBATTERIJEN
- LADERS

UW VOORDELEN:

- ✓ ZEER SCHERPE PRIJZEN
- ✓ SNELLE LEVERING
- ✓ EIGEN BEZORG- EN SERVICEDIENST

EXTRA SERVICE:

Kom gerust bij ons langs. Wij meten uw accu GRATIS en geheel vrijblijvend door.

Contactpersoon: Henk Bruntink, rechtstreeks telefonisch bereikbaar onder mobiel nr. 06 - 83059620.

Dealer van o.a.

Highfield

Kalf

Lodestar

Oudhijzer

Talamex

Topcraft

Yamaha

Zodiac

BOOT- EN KAMPEERSHOP

Uw recreatiespecialist voor elk seizoen!

Recreatie op uw boot of op de camping? Rutgers Recreatie heeft alles in huis om er nóg meer van te genieten. Een groot assortiment boten, kampeerbenodigdheden, accessoires en onderdelen ligt voor u klaar. En alle onderhoudsmiddelen om uw recreatiemiddel in topconditie te houden. Tegen aantrekkelijke prijzen. Wilt u iets speciaals? Wij bestellen het voor u. Ook voor vrijblijvend advies bent u bij ons altijd welkom.

TIP: neem ook eens een kijkje op ons Occasionplein!

Rutgers Recreatie
Koestraat 5a
6988 AA Lathum

Tel. (0313) 63 14 76
Fax (0313) 63 12 00

www.rutgersrecreatie.nl
info@rutgersrecreatie.nl

Schipbreuk door Nico Veen

Onderweg van Winsum van Stavoren waren we al dagenlang aan het kruisen om op onze bestemming te komen. We, dat zijn Jesse, Dani en ik, Nico, de schipper van de Ema-Ho. Eerst het Reitdiep af, over het Lauwersmeer. De hele reis waren er nog wat staartjes van orkaan Bertha in de lucht en vaak voeren we gereefd of zelfs dubbel gereefd. De fok wisselen was een klusje dat de jongens inmiddels met gemak deden.

Via de 'liggende-mast-route' kwamen we op het Bergumermeer, waar we zonder het te weten door een Rhedense Engel werden gespot.

In Earnewald bezochten we het Skutsjesmuseum en kruisten daar 's middags in de rondte met de AEBelina, het prachtige houten beurtscheepje dat is nagebouwd in opdracht van het museum en dat net als zijn illustere voorganger een hele goede zeiler is geworden. Ook met veel wind ZW 5/6 ging ze als de brandweer. Wij ook trouwens. Geheel verregend kwamen we uiteindelijk door Grou en overnachtten op een eiland op de Terkaplester Poelen.

De volgende dag weer met flinke wind en buien via het Sneekermeer door de lange Jelteloot. Lange slag, korte slag. Oh, wat zijn die Foxen goede zeilers. Maar ik was al blij dat we een Valk voor konden blijven. Op de Palse Poel vonden we een goede plek voor de nacht bij boer Flapper. De volgende dag zou qua weer de beste worden van de week. Het einddoel was bijna in zicht.

Het weer was zondag zuidwest 3 en we kruisten met lange slagen over het Heegermeer. Jesse begon het aan de wind sturen inmiddels al behoorlijk te leren. Donkere wolken pakten zich samen vanaf het IJsselmeer. Voorbij het Konijneneiland maakten we een slag richting het verscholen Hofmeer, waar we als het te mal zou worden, rustig zouden kunnen ankeren. Regenpakken aan en ja hoor, daar kwam de regen en we namen de schoten in de hand. Een dikke windstoot greep het zeil en ondanks dat de schoten zo snel mogelijk werden gevierd hadden we een boel water gemaakt over de zijkant in de boot. De jongens gingen snel naar het voordek om de fok eraf te halen. Ik

gooide de grootschoot helemaal los en ging bezig om de motor te starten. Een volgende windstoot trof ons als een bliksemschicht. Terwijl de fok al beneden was en de giek halve wind stond met de schoot los, wist de wind ons toch te pakken en begon mijn bootje onafwendbaar te kapseizen.

Een kort moment waarin je niets meer kan doen om het tegen te gaan, maar wel beseft dat het aan het gebeuren is.

Zo stonden we op de zijkant van de boot op de kiel met zijn drieën in een hopeloze poging de boot weer rechtop te krijgen, zoals je dat bij een optimist doet. Bijna lukte het. We zagen wat spulletjes wegdrijven van de boot op weg naar de Friese kust. Verderop lag een zeiljacht zonder zeil en we zwaaiden en riepen om hulp. Na enige tijd begaven ze zich onze kant op en haalden ons drenkelingen één voor één van de romp, waarop we ons bevonden. Eerst Dani, die al flink afgekoeld was. Ondanks dat het 24 augustus was, was het water behoorlijk afgekoeld de laatste weken. Toen Jesse, die nog grapjes kon maken. Al duikende probeerde ik nog zaken te klaren, maar dat lukte me niet. Eenmaal aan boord van Willem de Redder, kon Dani wat opwarmen. Want van schrik kwam er niet veel tekst meer uit. Jesse bleef maar praten over de spulletjes die hij had zien wegdrijven. Ik was heel gelukkig dat we gered waren en er niemand gewond was. Als ik omkeek zag ik de gezonken Ema-Ho zo verder zeilen onder de horizon want de mast stond nu rechtop en het grootzeil stak nog wel 3 meter boven water uit.

Op de boot was een heel aardig gezin, op weg naar de sluis van Stavoren en dan verder naar Workum. De donkere lucht was nu helemaal voorbij en we kregen koffie en ik kon via de mobiele telefoon met internet het thuisfront inlichten en wat telefoonnummers bemachtigen.

Zo kon ik de waterpolitie inlichten dat er een boot gezonken was en niemand verdrongen of gewond en dat we die boot vanmiddag zelf zouden proberen te lichten. In Stavoren stapten we nog druipnat af op de nieuwe sluis.

Als echte drenkelingen klommen we over de hekken. Gelukkig ken ik daar de schipper van de Voorwaarts goed en deze vertelde me waar de sleutel lag van hun huisje lag, zodat we warm konden douchen en droge kleren aantrekken. De Voorwaarts kwam uit Enkhuizen met een groep en spoedde zich naar Stavoren om de groep af te zetten en ons te gaan helpen.

Ivette was van huis uit inmiddels ook gearriveerd met een heleboel warme kleren en droge schoenen. Via het reddingsjacht kregen we sms'en dat de brandweer met twee boten iets geprobeerd had bij de Ema-Ho, maar niets had kunnen uitrichten en toen weer onverrichter zake vertrokken was.

Met de tjalk voeren we in de middag terug naar de Fluessen en daar: zoeken, zoeken zoeken... Speuren met de verrekijker vanaf het roefdak: "Was het echt hier?"

Er was niets te zien. Langzaam dobberden we richting Gaastmeer tegenover Elahuizen. "Is dat daar wat?" "Nee, een meeuw!"

In gedachten werd dit het einde van de Ema-Ho. Had iemand haar weggehaald en was me voor geweest? Of was ze onvindbaar gezonken?

"Daar!!!" uiteindelijk zag ik een rood stipje. "Ik zie het vaantje!!!" en we voeren er naar toe. En ja hoor, daar was ze.

Wat we zagen was wel verdrietig. Een grote gammele tros was op een meter onder de top van de mast vastgemaakt en dreef nog in het water. Daar had de brandweer blijkbaar aan getrokken en daardoor was heel veel kapot getrokken. De stagen, de mast, de mastvoet, wat houtwerk, de fok, de gaffel. Toen hebben ze alles zo achtergelaten. Met de gammele tros er nog aan, zonder boeitje er bij hadden ze het bijna onvindbaar achtergelaten. Het is bijna niet te geloven. Dat noemen ze een hulpdienst!

Wij haalden de Ema-Ho weer boven. Ik ging in het water om te voelen wat op welke plek was en bond de piekenval van de tjalk aan een oog vast dat ik ooit voorop de boot heb gelast. Daarna trokken we hem als een grote vis uit het water en haalden het vooronder leeg. Allemaal loodzware stukken bagage, want de waterdichte zakken stonden vol water. Bijna al onze spullen kwamen weer boven water en een pakje champignons kon zelfs nog in de spaghetti verwerkt worden. Het enige wat echt waterdicht was, was het oude tonnetje van Ivette van de Abel Tasmangroep.

Het was schitterend hoe hoog op het water mijn prachtig scheepje weer achter de Voorwaarts aandobberde. Op naar Warns, waar ze nu overwintert.

Op naar nieuwe vaaravonturen! Hoe waardevol het leven kan zijn voel ik extra nu ik weer even op de rand heb gezeten. Voorwaarts! Maar ook af en toe even omkijken!

Vaartocht zomer 2014 met de Dana en de Kluit (deel 3, slot) Hennie & @Iwine Berger

We liggen in Pont à Mousson in de Port de Plaisance. 's Avonds beleven we de overwinning van Nederland op Spanje met 5-0, een mooi begin van het WK voetbal.

De volgende dag varen we naar Metz, een prachtige stad waar we een aantal dagen blijven. We bezoeken de goed voorziene markthallen voor heerlijke verse spullen. We zijn klaar voor het weekend. De haven van Metz is prachtig aangelegd in een park. We pakken zondag de fietsen en gaan de omgeving verkennen. Er is van alles te beleven, we blijven even kijken bij het wildwater kanovaren en bezoeken twee kerken: een protestantse, zeer sober en een kathedraal met alle pracht en praal. Dan bezoeken we de Botanische tuin. Er zijn met dit mooie weer veel mensen op de been. Tussendoor heerlijk geluncht. Hennie heeft vanochtend ook nog fantastische taartjes gehaald, een lust voor het oog, maar als je er naar kijkt voel je de calorieën er al aan vliegen.

Maandag 16 juni vertrekken we voor het laatste traject op de Franse Moezel. We leggen aan in Thionville. De volgende dag varen we Luxemburg binnen. De wijnhellingen worden veelvuldiger en we leggen aan in Schwebsange. Nog steeds is de diesel hier een stuk goedkoper, we tanken af en betalen € 1,20 per liter. Onze volgende haven is Konz, bij de splitsing met de Saar, deze laten we stuurboord liggen. We maken een fietstocht naar het centrum en een stukje langs de Saar. In het zeer gastvrije haventje is een groot beeldscherm aanwezig, dus bekijken we de voetbalwedstrijd Australië-Nederland, met een goede afloop.

Dan zakken we weer verder de Moezel af, we

passeren Trier, soms moeten we onze tijd afwachten voor de sluizen, omdat de beroepsvaart voorrang heeft. Het blijkt dat 19 juni een feestdag is in dit gedeelte van Duitsland, dus ook veel pleziervaart met dit mooie weer op de Moezel. We bemachtigen nog net een ligplaats in het mooie haventje van Neumagen-Drohn. Een prachtig plaatsje, met vanzelfsprekend ook weer veel wijnproeverijen en een voortreffelijk restaurant aan de haven.

Het weekend zijn we in Bernkastel, een zeer toeristisch plaatsje, maar zeker de moeite waard om aan te doen. Hennie, Anneke en Johannes ondergaan een trio-knipbeurt. De tondeuse wordt gretig ingezet, wat niet helemaal de bedoeling is, maar het resultaat is 'zomers', dus heel toepasselijk.

Zondag 21 juni wordt een lange, warme maar mooie vaardag. Om 16.30 uur leggen we aan in Zell. Van een haven kun je niet spreken, het is een drijvend cafeetje met buitenterras, waar we met passen en meten net kunnen liggen. I.p.v. de aankomstborrel aan boord, springen we zo het terras van café Zum Ponte op.

Dan volgt Senheim de volgende dag. Een comfortabele haven met alle voorzieningen. Dinsdag maken we een mooie fietstocht naar Cochem. We fietsen langs een bord met de tekst 'Moezelkrampen'? We vragen ons af of wij hier ook wat van moeten voelen? Maar het gaat om de vele bochten die in dit gedeelte van de Moezel te bewonderen zijn. Net zo als bij ons Krimpen a.d. IJssel/Lek!

Dinsdag 24 juni varen we weer een haven verder, dit keer tot Treis-Karden. Niet veel te beleven, maar we kunnen wel uitgebreid fourageren. En de ligging van de haven is prachtig.

En dan het laatste traject van de Moezel, bestemming Koblenz. We komen hier aan op woensdag 25 juni. We bellen Piet en Andrea Prins, onze Grouwstervlet vrienden uit

Hoffheim, zij liggen met hun schip in Rudesheim. We hebben kort overwogen hier heen te varen, maar besluiten er met de trein naar toe te gaan op zaterdag. Dus we blijven een aantal dagen in Koblenz. We fietsen heel wat af. Koblenz is een mooie stad en er is veel te beleven. We maken zelfs met de kabelbaan een tochtje over de Rijn naar de overzijde. In de avond is er een hardloopwedstrijd, dus veel bedrijvigheid.

Zaterdag 28 juni gaan we met de trein naar Rudesheim, Een prachtige treinreis langs de Rijn, we passeren de Lorelei en zien dus het traject van de Rijn waar we niet zullen varen. Piet en zijn kleinzoon Liam halen ons af van het station en we rijden naar Hoffheim, waar Piet samen met zijn zoon een restaurant heeft 'Zum Türmchen'. We krijgen de specialiteit van het huis, een heerlijke hartig gevulde pannenkoek, nog nooit zo'n lekkere pannenkoek gegeten. Verrukkelijk! Het is wat ver van huis, maar zeker de moeite waard om daar eens te gaan eten. Voor vertrek nog even een bezoek gebracht aan de jachthaven van Rudesheim en het clubhuis. En dan met de trein weer terug naar de boot. Helaas is het weer omgeslagen, we worden zowaar nat als we van het station naar de boot fietsen. Maar we hebben genoten van deze off-boot dag.

Maandag 30 juni varen we 9.15 uur weg uit de haven van Koblenz, met slecht zicht en regen. Geen ideale omstandigheden om de Rijn af te

varen. Het blijft spannend varen op deze rivier met veel beroepsvaart en een flinke stroom. In de loop van de dag klaart het op, dus varen we ruim 70 kilometer. Dat gaat lekker vlot met de stroom op de kont en geen sluizen te nemen. We leggen aan in Mondorf.

De volgende dag is het weer een stuk vriendelijker, we varen weer een flink stuk tot Düsseldorf, ruim 80 kilometer. Om de haven heen zien we veel omgehaalde bomen, het blijkt dat hier met Pinksteren een windhoos veel schade heeft aangericht en dat is goed te zien.

Dinsdag 1 juli is het weer prachtig weer, zoals we gewend zijn. De vertrouwde korte broeken kunnen weer aan. We varen vandaag tot Wesel. In een kom liggen meerdere havens. In het laatste haventje is een eenvoudig maar uitstekend restaurant waar we onze laatste dag in Duitsland heerlijke schnitzels eten.

Woensdag varen wij bij Lobith ons land binnen en leggen na 7 weken weer aan in Jachthaven De Engel. De Dana krijgt een nieuwe bemanning om de tocht te vervolgen, de Kluit is weer voor een aantal weken in de thuishaven tot de volgende reis!

*Totaal 1290 KM afgelegd in 207 vaaruren.
Totaal 140 sluizen genomen.
En een goede les geleerd..... het mijden van steile gladde trapjes in de Franse sluizen!*

Scheepvaartwinkel marine

Al het onderhoudsmateriaal voor uw schip vindt u bij Scheepvaartwinkel marine BV.

- divers assortiment bootlakken
- veiligheidsartikelen en reddingsvesten
- groot assortiment elektra
- touwen van diverse merken en diktes
- uitgebreid assortiment bevestigingsmateriaal
- gecertificeerd keuren van reddingsvesten

openingstijden:

maandag t/m vrijdag 08:00 - 18:00 uur | zaterdag 08:30 - 17:00 uur

groothandel in scheepsmaterialen

online kijken en bestellen: www.scheepvaartwinkel.com

Nieuwe Kade 17 | 6827 AB Arnhem | 026 44 56 597

